

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	v upravnistvu prejemani:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Ishaja vsak dan zvečer izvešči nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna pečit vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira. „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 30—
pol leta 13—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 6-50	celo leto K 35—
na mesec 2-30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

„Bog in Bolgari!“

Klicati smo svoj čas slišali: Bog in Hrvati! in vedeli smo, da to govori hrvatski ekskluzivist. Pozna Boga in z njim Hrvata, vse drugo mu je tuje; mrzek mu je zlasti Srb.

Klicati smo svoj čas slišali: »Bog in Srbi!« in vedeli smo, da to govori srbski ekskluzivist. Pozna Boga in z njim Srba, vse drugo mu je tuje; mrzek mu je zlasti Hrvat, mrzek pa tudi Bolgar.

Dandanes se ta pompozna fraza med dobrimi Hrvati in Srbi ne sliši več; umaknila se je hrvatsko-srbskemu edinstvu.

Dobro, da se je to zgodilo. Preprečena utegne biti s tem katastrofa enega dela tega naroda, katastrofa, kakor je pravkar doletela nesrečne Bolgare.

Bolgare je uničila visoka samozavest separatističnega gesla: »Bog in Bolgari!«

Bolgari so veljali za trezne ljudi, za dobre organizatorje in za dobro organizirano ljudstvo. Nekaki balkanski Čehi so nam bili, drugim pa so se zdeli morda balkanski Slovenci.

Slavospevi pokvarjajo človeka in ga slepe, da ne vidi samega sebe v pravi perspektivi. Precejevanje se začne. Tista prevzetnost se pojavi, ki so jo Orki imenovali hybris. Za njo pride vselej Nemezis, ki reducira vse na pravo mero in ustvari zopet harmonijo delov.

Srbohrvati so se mnogokomu v primeri z Bolgari zdeli pomehkužen, neorganiziran, sentimentalnosti in frazam vdan narod.

Vnanje mnenje, povzdigovanje Bolgarske in poniževanje Srbske, je pri nas večinoma poteklo iz nemških virov.

Mi Slovenci se zadnja desetletja silno zavedamo samih sebe — pa ne proti Nemcem, ampak proti ostalim Jugoslovancem, zlasti proti Hrvatom, ki se z njimi naravno — spriči geografskega položaja — najlažje primerjamo. Vidimo samo svoje vrline, ne pa tudi svojih slabosti. Ponašamo se — evo nas Bolgare! — s svojo navidezno treznostjo, ki ne trpi niti vina, niti fraze, s svojo gospodarsko organizacijo, s solidno delavnostjo

preprostih slojev. Čutimo se poklicane in jim dajemo nauke, morda celo »lekcije«. »Kulturni imperializem«, se je nekoč reklo, ker državnega ne moremo izvajati; drugi bi rekli, da je to teženje po hegemoniji.

Bolgare je zadel nagla usoda; nepričakovana je bila in pomešala je račune vsem, ki so verjeli bolj po željah nego sodili po spoznanju. Bolgare same bo težka škoda iztrežnila, jih potegnila iz pijane samozavesti in jih naučila, spoznavati samega sebe. Pa šele težka lastna škoda!

Naj se nam Slovincem ne zgodi tako! Ne čakajmo katastrof, ki bi nas šele izučile! Ne smemo precenjevati samih sebe v razmerju z ostalimi Jugoslovanci, pred vsem z najbližnjimi Hrvati — trdi bodimo in neomajni le proti nemškim in italijanskim sosedom! Priznajmo si vsoto težo svojega obstanka in uvidevajmo, da imamo pomen in bodočnost edinole v intimni zvezi z vsem ostalim Jugoslovanstvom!

Intimna zveza z ostalim Jugoslovanstvom! Bolgarska in Srbska sta bili državi, dasi ena nekoliko večja od druge, vendar nekako državi enake vrste; Bolgarska država je bila večja, a srbskega naroda je več. Trajno taka organizma nista mogla biti drug poleg drugega. Moral je priti hip, ki odloči, komu gre prvo mesto. In prišel je! Prišlo je do spopada: Bolgarska ne bo uničena, ker jo ščitijo razni diplomatski oziri tretjih faktorjev, a ponižana bo.

Ta vojska ni čudež; ta vojska je največ naraven pojav; učinek je psihološko - socioloških izrodov.

Dva ne moreta biti enaka in enakopravna in enakomočna, kjer se gre za isti predmet in isto področje. Dva »bogova«, to je nesmisel sam v sebi. Vselej je eden vrzel drugega.

Naši desperatni »junaki«, ki bi radi bili izključno samoslovenski separatisti, a ne morejo tega na glas povedati, ker jih čas prehiteva in ker je njih misel »črna«, govore v tej sili o »ravnopravnih jugoslovanskih narodih«, t. j., Slovenci in Hrvati in Srbi in Bolgari naj bodo drugi poleg drugih povsem enakopravni in enakomočni.

Ta misel ostane na papirju, imamo skupna bivališča in deloma skup-

no upravo in čisto sorodne jezike; ako se pri tem ločimo v posebne individualnosti, se radi onih — skupnih »Macedonij« brž skregamo.

»Bratomornim vojnam« se naprej izognemo le, ako smatramo vsaki vse naše ozemlje, vse jugoslovanske dežele in »narode« za svoje, tako, da nam je vse eno, kateri izmed nas gospodari tu, kateri tam. To je, jugoslovanska zveza mora biti globlja, nego je bila vnanja, papirnat prve balkanske zveze.

Ako bo pa zveza tako intima — rekel bi, taka, kakor med možem in ženo, ki imata skupno posest, a ločen delokrog — potem bo smešno, se upirati naravnim procesom, na prvi polaganega jezikovnega izenačenja. Mi Slovenci bomo čim hitreje in čim močneje prejemali hrvatsko-srbski jezik, a Srbohrvati bodo v svojo literaturo prejeli tudi našo. Dolej je bilo tako: Mi se nismo brigali za srbohrvatski jezik, a Hrvato-Srbi ne za našo literaturo.

Živeli smo kot »ravnopravni Jugoslovani« drugi poleg drugih — indifferenčno do drugih, ako ne v boji z njimi. Restotariada, »tudi jugoslovanska«, je prazna fraza, ki ne more dobiti nikoli življenske vsebine.

Kdor govori ošabno: »Bog in Slovenci!« pa naperi to besedo proti Hrvatski (ne proti Nemški), ta govori glupo besedo.

Žal, da nas tega mora učiti šele nesreča bolgarska, ki so jo zamen izkušnje zadržati možje Gešov, Bobčev in Todorov, ti srbsko-in slovanofili.

Ustavni preobrat na Češkem.

Včerajšnja uradna »Wiener Zeitung« objavlja cesarske patente, s katerimi se ustanavlja posebna upravna komisija za kraljestvo Češko in s katerimi se suspendira deželna samouprava na nedoločen čas. Vse panoge javne uprave na Češkem, ki so bile dozdaj ohranjene pred centralizmom in ki jih je dozdaj obladovale avtonomna večina češka, so za nedogledno dobo v rokah dunajske vlade. Par državnih uradnikov je prevzelo vso moč izvoljenih ljudskih zastopnikov v kraljestvu češkem, na

čelu jim klerikalni veleposestnik, ki je bil vedno slepo orodje v rokah vlade.

Vlada, ki je sedaj na krmilu, je zopet dokazala, da ne more več izhajati z zakonitimi sredstvi, vsled česar je apelirala na avtoriteto kroge, da v njenem imenu napravi red na Češkem. Vlada pravi, da je bila prisiljena k temu koraku. S tem pa vlada le priznava, da je zamudila storiti svojo dolžnost. Dolžnost vlade je bila, da pravočasno energično nastopi proti nemški frivolni obstrukciji, njena dolžnost je bila, da pravočasno vse potrebno ukrene, da reši deželo pred konkurzom. Vlada pa ni niti z mazincem ganila, temveč je mirno gledala, kako Nemci s svojo frivolno obstrukcijo niso onemogočili samo delovanja češkega deželnega zbora, temveč tudi delovanja deželnega odbora, s čemer so bili kar najbolj oškodovani najvitalnejši interesi češke dežele. In če upoštevamo, kako so razne avstrijske vlade nastopale proti obstrukciji v državnem zboru, tedaj moramo povztrmeti, da je sedanja Stürgkhova vlada žrtvovala nemški obstrukciji celo — ustavo. Toda gre za nemško obstrukcijo, za obstrukcijo privilegiranega naroda, kateremu je pri nas vse dovoljeno in kateremu se žrtvujejo tudi najvitalnejši interesi ene cele dežele.

Grof Stürgkh pač misli, da je rešil Češko s tem, da je dal osim uradnikom pravico, da pobirajo za dvajset milijonov več davkov. Toda moti se, če to misli in če upa s tem drakoničnim sredstvom, da je suspendiral deželno samoupravo, izboljšati položaj v deželi. Pred bankrotom, ki bi pomenjal evropski škandal, bo pač rešil češko deželo, sicer pa bo vse tako ostalo, kakor je bilo, oziroma se bo deloma še poslabšalo. Nemci že sedaj naznanjajo, da bodo v tem novem deželnem zboru toliko časa obstruirali, dokler se ne bodo izpolnile njihove »upravičene zahteve«. Če pa Čehov ni niti finančna kriza pripravila do tega, da bi izpolnili »upravičene zahteve« Nemcev, se prav gotovo tudi sedaj ne bodo upognili, ker pač nemške zahteve niso — upravičene. In posledica tega je, da razmere na Češkem toliko časa ne bodo ozdravele, dokler se telo

naše države ne ozdravi pri glavi, dokler ne dobimo na krmilo vlade, ki bo enako upoštevala upravičene želje vseh narodov.

In tako smo srečno prijavili do tega, da imamo komisariat na Hrvatskem, komisijo na Češkem. Če hočemo s tem imponirati v inozemstvu, se pač motimo.

Razen cesarskega patenta o nadaljevanju deželne uprave češkega kraljestva, objavlja »Wiener Zeitung« tudi statut deželne upravne komisije za kraljestvo Češko in pa člane te upravne komisije. Za predsednika je imenovan tajni svetnik, namestnik predsednika državnega sodišča Adalbert grof Schönborn; za člane pa so imenovani: dvorni svetnik Adolf Stitzenberger, dvorni svetnik Karel Spora, višji finančni svetnik Otomar Kvěch, namestniški svetnik Rudolf Widimský, namestniški svetnik Kazimir Přechtel, namestniški svetnik Otokar Püchl, namestniški svetnik Kamil Lendek, v namestniški svetnik Karel Dostrašil; za namestnike pa: višji finančni svetnik Jožef Hawlena, okrajni glavar Leopold Průša, okrajni glavar Karel Malkovský in namestniški tajnik Jožef Schwarz.

Bratomorna vojna na Balkanu.

Veseli se zleze pred Turčijo pod klop.

Prizor za bogove je, kako je zlezla vsa slavna evropska diplomacija pred Turčijo pod klop. Turčija se norčuje iz vesele, kakor se hoče, se sicer razglašajo po časopisju, da ne puste Odrina Turčiji, da bi ga ji pa hotelo vzeti, o tem ni nikjer govora. Turčija med tem slepari po Evropi, kar se da. Najširšim krogom je znano, da je turško regularno vojaštvo prekorajlo mejo stare Bolgarske, Turčija pravi, da so to storile iregularne čete. Cela Evropa ve, da je dala turška vlada svoji vojski povelje, da naj zasede celo Trakijo, sedaj slepari Turčija s trditvijo, da je zapo-

LISTEK.

Dolga roka.

M. Gardenhire.
(Dolje.)

Nisem imel časa, da bi ugovarjal temu njegovemu naziranjju, kajti vrata so se odprla in vstopil je napovedani obiskovalec.

Bil je hrček, mlad mož, star kakšnih enaindvajset let. Obleden je bil v elegantno, brezhibno obleko. Njegov nastop je pričal, da je spadal med boljše družbo. Njegov obraz je bil odkrit in priključen, koža rdečkasta, tupatam je imel par peg. Zaprl je vrata z odločnostjo, iz katere se je lahko sklepalo, da je samozavesten. Stopil je sredi sobe ter se odkril.

»Kateri izmed gospodov je mr. Connors?« je vpludno vprašal.

Moj prijatelj je pokimal ter se s tem predstavil.

»Vi ste bili, kakor vidim, tako prijazni, da ste čakali name...«

Mladi mož se je z zanimanjem oziral po sobi. Connors ga je ostro in z nekakim začudenjem opazoval. Gotovo si je drugače predstavljal obiskovalca.

»Jaz ne poznam nenavadnih ur,« je pripomnil Connors ter s tem opozoril obiskovalca nase. »Toda mi-

dva sva pričakovala obisk, in zdj se mi, da ste vi tisti, ki je naznanil svoj obisk. Če je tako, prosim sedite. Tu je moj prijatelj...« Še nimam časti, poznati vaše ime...«

»Ne,« je odgovoril mladi mož ter sedel na stol, ki mu ga je Connors ponudil, »moje ime je tudi brezpomembno pri vsej zadevi. Sicer pa se imenujem Charles Vining. Moj oče živi v Bostonu in je glavni lastnik neke tvornice v Lowellu, ki sem jo prej zastopal v Londonu in kojo zdaj zastopam tu. Da sem vas obiskal, mr. Connors, to se je zgodilo na željo miss Hortense Maitland. Ta je rekla, da boste vi to uvideli. Določila je to uro, ker je vedela, da sem bil namenjen iti v gledališče, predno je ona pisala. Pričakoval sem, da pridem v kak poizvedovalni zavod; vidim pa, da sem se zmotil.«

»Ne poznam miss Maitland,« je odgovoril Connors.

»To vidim, kajti tudi miss Maitland je vas smatrala za detektiva, mogoče tudi za duhovnika. To sta vendar poklica, na katere smo se obrnili v svoji stiski,« je pripomnil mladi mož ter se nasmejal, kakor da bi se hotel oprustiti.

»Čeprav nisem niti duhovnik, niti pravnik, niti detektiv po poklicu,« je rekel Connors ter se tudi nasmešnil, »so marsikateri ljudje uvideli, da je boljše, obrniti se name. Kaj mi hočete povedati?«

»Dolga je zgodba in tako nejasna, da se natihome ves čas vprašujem, zakaj sem tu,« je odgovoril Vining, ki je postal zelo resen. »Miss Maitland je hči doktorja Henryja Maitlanda, ki je ustanovil Maitland — sanatorij, ter iznašel in izdeloval Maitlandove pilule. Rodbina je obstajala razen njega še iz njegove soproge, ene hčere in dveh sinov. Miss Hortenza je bila najstarejši otrok; zdaj je stara dvajset let. Neka gotova mrs. Parton je bila prej odgojiteljica v tej hiši; ta še zdaj občuje v rodbini, in njej je Hortenza, danes zjutraj nekoliko zaupala o naših težavah. Mrs. Parton je potem rekla, da ste ji vi enkrat pomagali in da ste zelo spretni ter vajeni, razreševati take temne zadeve. Prosila je Hortenzo, naj se obrne na vas, in jo je končno pripravila do tega, da je končno v resnici to storila. Ponudila se je tudi, da spremi osebno Hortenzo k vam, toda uboga deklica je fiktivno bolna. Poudarjali so tudi, da ne smem napram vam omeniti denarnega vprašanja, ker ste v tem oziru zelo občutljivi — vsled tega sem mislil, da ste duhovnik. Ženske pa se ne razumejo na take posle, in ne morem si misliti, da bi jim preostajalo toliko časa, da bi se bavile z zadevami drugih ljudi. Navadno ima človek dovolj opraviti s svojimi lastnimi zadevami. In tako sem hotel pripomniti, da vam je, če bi šlo za

denar, na razpolaganje vsaka vsota, ki bi jo potrebovali ali zahtevali.«

»Vsekako je prijetno, če se kaj takega sliši,« je odgovoril Connors. »In zdaj mi povejte, zakaj pravzaprav gre?«

»Gre za to — da je moje življenje v nevarnosti,« se je glasil odgovor mladega moža. »Jaz nisem že po naravi strahopetec in tudi zdaj so moji živci še v dobrem stanju. Toda vendar ni nič kaj zabavnega, če mora človek vedno misliti, da ima nekdo namen, spraviti ga s tega sveta.«

»In kdo ogroža vaše življenje?«

Vining je skomizgnil z rameni. »Ne smete se, če vam povem, da ne vem tega,« je odgovoril, »in navzlic temu sem prepričan o nevarnosti.«

Natančno sem si ogledal moža, vendar pa nisem mogel ničesar zapaziti, iz česar bi mogel sklepati, da je umobolen. Vprašujoče sem pogledal Connorsa. Ta pa je gledal tako, da nisem mogel uganiti njegovih misli.

»Boljše bi bilo, če bi mi povedali ves slučaj od začetka,« je rekel: »Potrpežljivo vas bom poslušal. Poznam mrs. Parton in rad se spominjam tega, da sem pomagal tej dami. Povejte mi vse!«

»Jaz sam ne poznam popolnoma težkoč, v katerih se nahajamo; če bi to bilo, bi morda ne sedel tukaj,« je rekel mladi mož z energičnim gla-

som, »toda zapleteni smo v čudno usodo. Ko si je doktor Maitland pridobil zelo veliko premoženje, je opustil svoj posel in je živel deloma tukaj, deloma na svojem posestvu v Westhestru. Nekaj časa je rodbina tudi potovala po Evropi, in pri tem sem jih popolnoma slučajno spoznal v Londonu. Vzljubil sem miss Hortenzo in jo še danes ljubim! Ko so se Maitlandovi vrnili v Ameriko, sem pustil zastopstvo v Londonu ter poslal svojega očeta, naj mi poveri tukajšnje zastopstvo. Tudi mi smo pismoznani,« je skromno pripomnil, »naše premoženje je skoraj tako veliko kakor premoženje Maitlandovih. Moje nagnenje do miss Hortenze je vsa rodbina odkrito odobraval; postal sem domač v hiši in so me smatrali že kakor člana rodbine. Popolnoma sva bila srečna; radostno sem pričakoval trenutka, ko postane Hortenza moja žena. Pred seboj sem videl svojo bodočnost jasno in solnčno, dokler se ni zgodila ta nesreča. Najprej sem opazil, da se je Hortenza izpremenila. Vedel sem, da me tudi ona ljubi, toda kar naenkrat je bilo, kakor da bi se me začela bati. Njeno obnašanje je bilo kakor vreme. En dan me je iskreno pozdravila, drugi dan se je bala, da sem bil poleg nje. Vedno pa je bila dobra napram meni. Nato je umrl njen oče, vsled česar bi tudi ona kmalu umrla. (Dalje prih.)

vedala svoji vojski, da naj se ustavi pri Odrinu.

In velesile vpijejo: Me nočemo, nočemo! ne povedo pa, da hočejo pregnati Turčijo. Na konferenci v Londonu govore o finančnih repressalijah napram Turčiji, kakor bi hoteli Turčijo strašiti z bav - bavom, ne vedo pa, da je Turčija toliko moderna, da na take strahove ne verjame. Če zapro Turčiji denarni trg, dobi Turčija vendar lahko skrivaj še vedno potreben denar. S takimi grožnjami tedaj velesile ne bodo ničesar drugega dosegle, kakor da se blamirajo. Demonstracije brodovja pred Carigradom pa se velesile boje — kakor Turek Rusa. Ker pa bi se utegnil Turek Rusa preveč ustrašiti, če bi ta položil svoj prst na Armenijo, seveda niti v Rimu, niti na Dunaju, ali v Berlinu ne bi bili zadovoljni, če bi se to zgodilo.

Turčija pa se smeje v pest in se norčuje iz neodločnosti velesil. V diplomatskih delavnicah plijo in merijo besede, vihajo nosove in si ližejo prste, turški Enver pa sedi v Odrinu in si kuha svojo kavo. In skuhal je Turčiji prav dobro kavo. Očitno diplomati vendar ne smejo pripoznati, da so doživeli fiasko, sedaj bi bilo še prezagodaj, podariti Turčiji Odrin, zato ji ponujajo sedaj diplomati »rekifikacijo« meje Enos - Midia, z drugimi besedami se to pravi, da priznavajo velesile, da nimajo moči, prisiliti Turčijo, da upošteva njih sklepe. S takim mešetarjenjem delajo diplomati sami sebi največjo sramoto.

Prodiranje Turkov.

»Tanin« poroča, da so turške čete zasedle vse pokrajine do stare bolgarske meje. Kapitan Rešid, sin maršala Fuad paše, je bil pri zasledovanju Bolgarov severno od Odrina ubit.

K zasedenju Mustafe Paše (Svilena) poročajo iz Odrina še sledeče: Turška konjenica je maloštevilna bolgarske čete po krvavem napadu pogolnala v beg ter zasedla mesto, kjer so Turki vplnili 70 (!) topov.

Zelo neverjetno je, da bi bili mogli Turki vzeti Bolgarom tako množino topov, ker je popolnoma gotovo, da so Bolgari vzeli vse porabne topove s seboj na srbska in grška bojišča.

Iz Sofije poročajo, da so Turki vdrl v okraj Kizol Agač ter zasedli, moreč in požigajo kraje Konstantinovo, Sobudžak, Vakuf in Derwent. Kraje Gadžilovo, Srem in Urombegli so Turki požgali. Vse prebivalstvo je zbežalo.

Iz Odrina poroča »Lokalanzeiger« še sledeče: Vse bolgarske vojaške in civilne oblasti so zapustile Odrin v največji naglici. Vojski so vzeli s seboj vse, kar se je dalo premakniti, skladišča in mostove pa so pogolnili v zrak. Na čelu turške vojske so prispeli v Odrin beduinski konjeniki pod vodstvom Enver bega in Huršid paše. Tudi Izet paša je že dospel v Odrin, ravnotako Hadži Adil beg, novoimenovani odrinski vali.

Turško vrhovno poveljništvo je izdalo na vojsko povelje, da turški vojski ne smejo streljati na noben način na grške čete.

Iz Carigrada poročajo, da je prirejalo občinstvo sultanu povodom njegove običajne vožnje k selamluku patriotične ovacije. Turški listi pripovedujejo, da je sultan izjavil, da je pripravljn prodati kronsko dragocenosti, če bi denarno vprašanje ogrozilo akcije armade. Vlada pripravlja poziv na Turke, da naj podpirajo vladu pri njeni patriotični nalogi. Najbrže bo iskala Turčija notranje posojilo.

Konference.

Kakor poročajo iz Londona, da »Daily Telegraph« predlagal, da se naj vrši kljub vsem težočam pogajanje o premirju v Nišu, konferenca o preliminarjem miru pa v Bukarešti. Iz Aten poročajo, da odpotuje tudi grški ministrski predsednik Veniselos v Bukarešto. Odpotoval je že v Solun, kjer se sestane z grškim kraljem Konstantinom, iz Soluna pa se napoti direktno v Bukarešto.

V Rimu sicer ne verjamejo vestem o premirju v Nišu, vendar z vso rezervo priznavajo, da bi Italija spoznavno z Avstrijo pozdravila tako rešitev. O pogojih Srbije in Grške ni znanega nič gotovega, ker obe vladi iskreno prikrivata svoje namene, vendar pa niso utihnile vesti, da zahteva Srbija pristanišče ob Egejskem morju. Možnost praktične rešitve tega vprašanja pa se po rimskih zadržilih še ni pokazala, tako da smatrajo srbski predlog v Rimu le bolj za abstraktno idejo.

Kakor smo že poročali, so srbski, grški in črnogorski delegati že zapustili Beograd ter se vkrcali na podonavski parnik. V Bukarešto dospo delegati v ponedeljek. Tam se sestanejo z bolgarskimi odposlanci.

Iz uradnega srbskega vira se poroča, da so bili imenovani za pogajanja v Bukarešti kot srbski zastopniki sledeči možje: Ministrski predsednik Pašić, bivši srbski poslanik v Sofiji Spalajković in srbski poslanik v Bukarešti Mistić; kot vojaška delegata se udeležita pogajanj polkovnik v generalnem štabu Smiljanec in Kalafatović, poleg tega odpotujeta še 2 ministerialna tajnika. Ministrskega predsednika bo nadomestoval za časa njegove eventualne odsotnosti finančni minister Paču.

Konferenca veleposlanikov.

Sir Edvard Grey hoče iti začetkom avgusta na dopust. In ker hoče imeti sir Edvard Grey svoj dopust, ne more konferenca veleposlanikov delj delovati, kakor samo do začetka avgusta. Konferenca upa, da se bodo veleposlaniki tekom prihodnjega tedna zedinili glede albanskega štatuta in da bodo potem lahko šli na letovišča. Glede začetka meje pri rtu Stylos so se veleposlaniki že zedinili, glede meje v notranjosti dežele obstojajo še difference. Če se konferenca tekom prihodnjega tedna glede te meje ne bo zedinila, se bo veleposlaniška konferenca razšla in posamezne velesile bodo imele zopet proste roke.

Rusija hoče Turčijo prisiliti, da odneha.

Car je poklical ruskega zunanjega ministra Sazonova k sebi, da mu je poročal o zunanjem položaju in o korakih, ki jih hoče storiti z ozirom na novi položaj.

Poročali smo že, da se stališče velesil in Rusije prav bistveno razlikujeta. Veleposlaniki nameravajo svojim vladam, kakor poroča londonski Reuterjev urad, zopet predlagati, da naj v not, — ali v kolektivni not, ali ne, še ni znano, — da naj velesile porto zopet opozore na sklep velesil, da hočejo pripomoči določeni meji Enos - Midia do veljave. Dasi ravno se je govorilo neobvezno tudi o demonstraciji vojnega brodovja in o drugih sredstvih, s katerimi bi se dalo pritisniti na Turčijo, vendar ni prišlo do kakšnega sklepa. Gotovi diplomati so mnenja, da bo zadostoval finančialen pritisk. Stališče Rusije se zaradi njenih posebnih interesov razlikuje od stališča drugih držav. Rusija izjavlja, da pod nobenim pogojem ne pripusti zopetnega turškega gospodstva v pokrajinah, iz katerih so bili Turki pregnani. Rusija bi morala tedaj podvzeti akcijo, katere cilj bi bil, prisiliti Turčijo, da umakne svoje čete.

Ruski poslanik v Londonu grof Benkendorff je dobil predvčerajšnjim od svoje vlade instrukcije, da naj na vsak način zahteva na konferenci veleposlanikov demonstracijo vojnega brodovja, če Turčija ne ustavi svojega prodiranja. Zasedenje Armenije oficijalno še ni bilo predlagano, vendar se ne taji, da obstoja tak namen.

»Daily News« poročajo iz Londona, da bi sledila okupaciji Armenije s strani Rusije okupacija sandžaka (?) novopazarskega s strani Avstro - Ogrske.

Prodiranje Srbov.

Kakor poroča srbski tiskovni urad, so pričele srbske čete po zavzetju Bjelogradčika s cerniranjem Vidina ob Donavi. Bolgarske čete generala Kutinčeva se baje že vdaajo. Poročali smo tudi že o vesti romunskega lista »Minerve«, da so Srbi ujeli generala Kutinčeva. Iz Belgrada pa poročajo, da so srbske čete šle v petek pričele oblegati Vidin. Močvirni teren otežkoča operacije izredno. Vsi okoli se takoj naberejo vode, vendar mislijo Srbi, da se trdnjava ne bo dolgo držala. Vest o ujetju Kutinčeva tedaj ne more biti resnična.

Glasom uradnega srbskega poročila o srb. čete končale z obkolitvijo Vidina. V boju pri Godevarniku dne 20. julija je bil neki srbski polkovnik ranjen v bok. Srbska ambulanca ga ni mogla takoj odnesti. Med tem so pridrevli Bolgari ter polkovnika zabodli. Polkovnik je bil poveljeval pred Odrinom in srbski polk, in sicer ob strani 8. bolgarske divizije.

Iz Sofije poročajo, da so operacije na celi črti v soboto mirovale. Pri Vlasin so baje Srbi poskusili pritiči z ofenzivo, z namenom, zopet prekorčiti mejo, bolgarska artilerija pa jih je pogolnala nazaj. Glasom zadnjih poročil posebnega bolgarskega oddelka pred bolgarsko fronto pri Kočani, so imeli baje Srbi in Črnogorci pri napadu dne 23. julija strahovite izgube. Na črti kakih 800 korakov, je obležalo pred desnim krilom 550 in pred levim krilom 1240 vojakov, med njimi 8 čstnikov. Za temi pozicijami je ves teren naravnost posut z mrtvimi. Če se vzame not-

malno razmerje med mrtvimi in ranjenimi, je ranjenih gotovo več tisoč vojakov, iz česar sledi baje, da so doživeli zavezniki pri Kočani krvav poraz.

Iz Sofije poročajo nadalje tudi, da so poskusili Orki pri Pečovu ofenzivo, da so jih pa Bolgari krvavo zavrnili.

Nezanesljiva Grška.

Iz Petrograda prihaja senzacionalna vest, da vzbujajo postopanje Grške v zadnjem času v ruskih diplomatskih krogih prav resne skrbi. Ruski diplomatski krogi izjavljajo, da glavno delo sedaj ni v Carigradu, marveč v Atenah. Skoraj gotovo je namreč, da bi se Grška zvezala celo s Turčijo proti Srbiji.

Štajersko.

Sklicanje štajerskega deželnega zbora. Graški dnevnik potrjuje poročilo »Slov. Naroda«, da se sedaj le premotriva, ali bi kazalo sklicati nujen štajerski deželni zbor ali ne — dalje pa še vodilni deželnozbornski krogi s tem vprašanjem niso prišli, kar istotako kot »Slov. Narod« konstatirata »Volksblatt« in »Tagblatt«. Poročilo »Tagespošte«, da se bo sklical deželni zbor koncem avgusta, je bilo prenegljivo.

Poroka. Poročila sta se danes g. dr. Tone Gosak, odvetnik v Ptuj in gđc. Emica Mahoričeva istotam. Iskreno čestitamo!

Koncert »Vranske Vile«, ki se je vršil včeraj na Vranskem, je vspel nad vse pričakovanje krasno. Udeležba je bila velika, saj so prihili na to prireditve gostje iz bližnje in daljne okolice: Iz Celja, Žalca, Braslovč, Mozirja, Trojan itd. Pevski zbor, obstoječ iz približno dvestet dam in prav toliko gospodov, je rešil svojo nalogo prav častno. Pozornost je vzbujal tenorist solo-pevec. Vojaška godba se ni posebno odlikovala. Za razmeroma visoko vsoto, ki jo je dobila, bi se od nje pač lahko zahtevalo nekoliko več. Kakor smo že omenili, je bila udeležba prav številna, toda pogrešalo se je kmecih slojev. Zdi se nam, da bi ne bilo odveč malo več — demokratizma.

Iz Celja. Te dni smo v »Slov. Narodu« suho poročali, da so sklenili naši magistratovci prekrstiti Krožno cesto od kolodvora do Graške ceste na čast nemškonacijalnemu huj-skaču Roseggerju »Roseggerjev ring«. No in razni mali in veliki nemški listi so nam silno zamerili, da smo imenovali krojača in poeta Roseggerja »nemško - nacionalnega huj-skača«. Iz te zamere zveni očitno, da ljudje, ki pišejo v »Slov. Narodu«, ne morejo ceniti Roseggerja kot pisatelja in umetnika in ga sploh ne poznajo. No, sramota bi ne bila za Slovence nobena, če bi ne poznal Roseggerja in njegove hialske in jokelske filozofije iz zgornjštajerskih hribov. Izgubil bi ne bil s tem ničesar in očitati bi se mu resnično ne smelo, da ni izobražen. Pisec teh vrst pa slučajno pozna Roseggerja in zlasti njegov »Heimgarten«, kjer piše Rosegger skoraj redno o Čehih in Slovencih (ti so mu sploh le »vindi-š«) tako umazane storije, da nič ne zaostajajo za »kulturonosnimi« listi, kakor je »vahtarica« ali »marburgerica«. Taki ordinarni spisi pa ne kažejo nič posebne naobzabe niti posebnega umetniškega okusa in se njihovega očeta ne sme drugače imenovati kot huj-skača. Da za Celje nima Rosegger nič večjih zaslug kot znani Čikintin, to bo pa menda celo celjskim Nemcem jasno in prekrstitev Krožne ceste je imela torej edino namen, dražiti Slovence. A tudi tega namena naši mestni očetje niso dosegli. Zaradi nas lahko celo imenujejo kako ulico po Viljemu Oechslu. Mogoče tam zunaj kje na Otoku poleg Rakuscheve ceste, da ostane zlahta skupaj.

Požarna bramba v Gotovljah izreka vsem, ki so pripomogli h krasnemu moralnemu in sijajnemu gmotnemu uspehu (blizu 800 K čistega preostanka) slavnosti o priliki njene desetletnice in blagosloavljenja novega skladišča. Zahvaljujemo g. župnika, da je blagoslovil skladišče; zahvaljujemo bratska društva iz Arje vasi, Dolenje vasi, Družmirja, Gamberja, Levca, Polzele, Žalca, da so se odzvala našemu povabilu; imenoma zahvaljujemo Zveznega načelnika, g. dr. Bergmanna, da je osebno vodil nastop požarnih bramb; zahvaljujemo vse druge cenjene goste, ki so ne oziraje se na vreme, prihili v našo sredo; zahvaljujemo vse cenjene dobrotnike, ki so darovali oziroma prispevali za šotore in srečolov; imenoma zahvaljujemo gospe Kunšičevo, Steinerjevo in Naraksovo ter gđc. Zottelnovo, ki so nam z vso ljubeznivostjo priskočile na pomoč v šotorih; zahva-

ljujemo tudi vse domačinke in domačine za njih sodelovanje, pomoč in sopomoč; končno zahvaljujemo še one, ki niso mogli priti, a so bili v duhu z nami.

Desetletnica požarne brambe v Gotovljah in blagoslovljenje njenega novega skladišča dne 20. julija t. l. Strašna nevihta, ki je drevila ta popoldan preko cele Savinske doline, ni mogla razbiti naše slavnosti. Med bliskom in gromom se je vršilo blagoslovljenje skladišča. Še je grmel, ko je nastopil slavnostni govornik, a jenjala je nevihta, spored se je vršil v najkrajšem redu. Živalno vrvenje je nastalo na slavnostnem prostoru, ki ga je ploha malo poprej oropala vsega zunanjega ukrasa, prihajali so novi gostje, krasno ljudsko razveseljevanje je prišlo v polni tek. Namen ljudske slavnosti bodi ljudstvo vzgajati. Smelo trdimo, da je ta slavnost svoj vzgojni namen dosegla v veliki meri. Niso ostale brez vtiska plameneče besede slavnostnega govornika: »Ljubezen bratska je, da prihiš bližnjiku na pomoč, kadar mu ogenj uničuje dom. Še drug ogen nas ugonablja, ogen, ki je temboj nevaren, ker prihaja zahrbtno: v mislih imam ogenj sovraštva, ogenj zavisti, ogenj nesloge. Tega pogubonosnega ognja je preveč v Slovincih, preveč v naših slovanskih bratih. Pogled na južne naše brate za temneva mi oko. Bratoljubje bodi naše geslo! V bratoljubju družiti nas današnje slavlj«. Gmotni uspehi prireditve je bil, naravnost sijajen, presenetljiv. Čujte in strmite! Čistega dobička v korist požarne brambe in s tem bližnjemu v pomoč bo ostalo blizu 800 K beri: osemsto kron! Savinci, mi smo mi!

V Petrovčah pri Žalcu se vrše dne 7. in 8. avgusta občinske volitve, na kar posebno opozarjamo svoje somišljenike.

Iz Vranskega. Za župana našega narodnega trga je bil znova izvoljen g. Karel Schwenner, ki opravlja to častno službo že lepo vsto let v splošno zadovoljnost trzanov. Še na mnoga leta!

Iz Vranskega. Na pošti se vidi samo nemški napis. To je neumestno in docela nepotrebno politiziranje c. kr. pošte v našem popolnoma slovenskem trgu. Kajti drugega namena kot izzivati in dražiti ta samo nemški napis ne more imeti. Občino in poštne oblasti odločno pozivamo, da ta škandal čim preje odstranijo.

Savinska podružnica S. P. D. je imela v soboto zvečer v celjskem Narodnem domu svoj redni letni občni zbor. O delovanju te najmočnejše in najvažnejše podružnice S. P. D. na Štajerskem je podal obširno poročilo podružnični načelnik, nadučitelj Fr. Kocbek iz Gornjega grada. (To poročilo priobčimo v eni izmed prihodnjih števk. Op. ur.) Iz natančno in vestno sestavljenega blagajniškega poročila posnemamo, da je imela podružnica v l. 1912 4676 K 24 v dohodkov in 4420 K 98 v izdatkov; čistega premože ima 19.345 K. Proračun za l. 1913. izkazuje primanjkljaja 725 K in je zato nujno potrebno, da pristopajo podružnici novi člani in se spominjamo tega prekoristnega društva tudi pri raznih prireditvah. Na predlog dr. E. Kalana je izrekel občni zbor nadučitelju Kocbeku za njegovo požrtvovalno in marljivo delo v podružnici posebno zahvalo. O delovanju celjskega odseka je poročal dr. Milko Hrašovec; odsek je nabral na Celju 52 članov, priredil 16 zletov na bližnje in daljne gore, ki se jih je udeležilo skupno 274 oseb. Hausenbichlerjeva kočja je imela minulo leto 216 obiskovalcev, največ Slovencev; Nemcev je bilo komaj en ducat. (Kako »kulturtäger« se obnašajo nemški zletniki v koči, je poročal ravno te dni »Slov. Narod«. To je za celjske Švabe, ki nas imajo vedno za »nekulturne«, silno značilno! O tej nemški »kulturi« bi bilo treba pisati v »vahtarici«, ljuba gg. dr. Jabornegg in dr. Ambrožič!) Pri Hausenbichlerjevi koči bo treba nekaj popravil in pa napraviti vodnjaka. Na predlog nadučitelja Kocbeka se sklene imenovati malo obednico v Frischauferovemu domu umrlemu prof. Štitarju na čast »Štitarjevo sobo«. Po razgovoru o raznih internih društvenih zadevah je bil lepo obiskani občni zbor zaključen.

Iz Središča. (Vprašanje na odbor za Flegeričev spomenik.) Kako da se je zatekel tajnik A. Kosi s svojim spisom o Flegeriču v mariborsko »Stražo«? Ali se bo nazadnje tiskala knjižica o Flegeriču v taisti mariborski klerikalni tiskarni, iz katere izhajajo na nas Središčane vedno najbolj polji napadi? Stvar je napravila tod slab vtisk in prosimo poljsniti.

Iz Radogone poročajo, da so bile izročene dne 21. julija telefonske centrale v Cmureku, Obratni in Radgoni prometu. Do konca tega meseca

bodo izročene tudi prometu telefonske centrale v Radincih, Križevcih in v Ljutomeru.

Drobne novice. Sneg je naletal, kakor poročajo dne 25. julija iz Konjic, isti dan po Pohorju. Na nekaterih višjih vrhovih ga je padlo toliko, da so ga opazili z dolin. Seveda je v nekaterih urah zginit. — Iz Slovenjgradca poročajo: 24. in 25. julija so potoki po Mislinjski dolini vsled nalivov silno narastli. Po poljih je napravilo deževje veliko škodo. Severno od Slovenjgradca je grozila povodenj, ker je hotel potok pretrgati jezove. — V Št. Ilju pri Spilfeldu hočejo postaviti nemški Súdmarkini naseljenci svojo cerkev. — Cvetlični dan na Južni železnici se priredi dne 2. in 3. avgusta. Kakor znano, so se izrekli slovenski železničarji proti prireditvi, na kar opozarjamo še enkrat naše občinstvo.

Koroško.

Detomorilka. V okolici Kruskega mosta je zakopala 17letna dekla posestnika Dulnika svojega novorojenega otroka v kup sena, kjer se je otrok zadušil. Ko so dekljo prijeili, kje ima otroka, je sama povedala, kam ga je djala, toda bilo je že prepozno. Otrok je bil že mrtev. Mater so zaprli.

Primorsko.

Iz poštne službe. Poštni oficijali Al. Delkin, Jernej Dolinar, Ferd. Kalister, Martin Dobnik, Silvij Polak, Em. Schifferer v Trstu, Franc Zore, Janez Čarnik v Opotiji in Jakob Božič v Gorici so imenovani za višje oficijale, asistenti Karel Pečenko, Peter Povšič, Al. Schmidt, Juri Ribar, Jos. Sosič, Er. Zalato, H. de Baseggio, Franc Schram v Trstu, Ivan Florjanič v Pulju, B. Bobič v Opotiji in O. Rovis v Pazinu pa so postali oficijali.

Goriške deželnozbornske volitve. Jutri, dne 29. julija bo velepomemben dan za goriško deželo. Vri se namreč ožja volitev med naprednimi samostojnimi kandidati in med klerikalnimi novostrujarji. Boj bo hud, kajti novostrujarji napenajo vse sile, da bi pridrli in saj nekoliko popravili blamažo, ki so jo doživeli pri prvi volitvi. Vendar kakor vse kaže, ne bodo dosegli svojega uspeha in ne bodo podjarmili dežele rimskemu klerikalizmu. Ljudstvo je uvidelo pogubonosno klerikalno delo, navdušeno je od dosedanjih uspehov in vneto za svoje samostojne napredne kandidate in bo volilo v kmečkih okrajih goriškega glavarstva samostojne kandidate: Fran Furlani, župan v Prvačini, Jos. Klanjšček, podžupan v Oslavju in Fran Gorjup, župan v Kanalu, v tolminskem okraju pa Frana Miklavica, župana v Kobaridu in Antona Mikuža, posestnika pri Sv. Luciji. Nemški listi že zopet vedo, da bomo pomagali starostrujarji naprednim kandidatom. Koliko je na tem resnice ni znano, brzokotne pa bo stvar ista, kot je bila pri prvih volitvah, kjer so Nemci in klerikalci trdili, da je bil sklenjen kompromis med klerikalnimi starostrujarji in med naprednjaki in da naprednjaki ne bodo stivali kandidatov v tolminskem okraju. Ta vest se je izkazala za popolnoma neresnično. Seveda je starostrujarjem, ki oficijelno ne pridejo v poštev, prosto, da volijo po svojem prepričanju in če bodo volili, novostrujarjev brzokotne ne bodo volili. — Boj gre sedaj proti novostrujarjem, ki so najbolj nevarni za deželo, za slovenske interese. Ako bi se zgodilo, da bi jutri zmagali klerikalci novostrujarji, potem bi imeli oni 7 poslancev, ki bi se zvezali z laškimi klerikalci in vse skupaj bi vodil prošt dr. Faidutti, ki ki je sicer rojen Slovenec, pobegnil pa je za ceno slave v laški tabor. In to bi bil najhujši udarec za Slovence in za slovenske interese na Goriškem. Taka zveza bi bila škodljiva in pogubonosna. Zato je dolžnost vseh Slovencev v omenjenih volilnih okrajih, da volijo samostojne neodvisne napredne in res slovenske kandidate. Poglejmo nekoliko klerikalne kandidate. Obljubek je odpadnik napredne stranke, ki mu je pomagala do županskega stolčka. Mož se je prevzel in je prišel končno v klerikalni tabor novostrujarjev. Odpadnik je in od takega človeka na Slovenci pričakujejo dobro pošteno delo za Slovence. Poleg tega se mu daje že tudi županski stolček. Župnik Rojc je zagrozen fanatik, rimski suženj in vse prej kot zaveden Slovenec. Primorski listi pa pravijo, da bi dobili Slovinci, če bi bil izvoljen Rojc gluhega poslanca. Res je namreč, da je Rojc zelo gluhi. In tako bi lahko povedali marsikaj čednega o klerikal-

nih kandidatih, ki naj bi zastopali slovenske interese v deželi. Zato bodite Slovenci oprezní in volite vsi svoje samostojne napredne kandidate.

»Narodni Listy« pišejo o goriških deželnozborskih volitvah sledeče: Na Goriškem so volili 24. t. m. kmečke občine. V teh volitvah se je jasno pokazal razkol med ondnotnimi slovenskimi klerikalci. Slovenski klerikalci na Goriškem so imeli do zdaj svoje samostojno vodstvo, **popolnoma neodvisno od Kranjske Susteršičeve »Ljudske stranke«**, ki v poslednjih letih ni vladala samo vse kranjske kmečke občine, temveč tudi slovenske kraje na Štajerskem in Koroškem. Na Goriškem je komandiral klerikalce dr. Gregorčič in ni s svojim brezobzirnim nezakonitim zatiranjem slovenskih liberalcev prav nič zaostajal za Susteršičevo stranko. Dokazal je to s tem, da je dal v zadnjem deželnem zboru razveljaviti poslanske mandate slovenskih liberalcev samo zaradi tega, ker niso hoteli priznavati klerikalne nadvlade. Toda dr. Gregorčič ni hotel priznavati nad seboj vrhovnega poveljstva dr. Susteršiča in zato so napravili iz Ljubljane proti njemu na Goriškem zaroto, iz katere se je narodila nova klerikalna stranka, ki je pri letošnjih volitvah v kmečki kuriji postavila povsod proti Gregorčičevim kandidatom svoje kandidate in srečno takoj pri prvi volitvi takoj porazila vse staroklerikalce z dr. Gregorčičem vred. Tako piše ugleden in merodajen češki list, ki je objektivni, ki se vrlo zanima za Slovence in ki želi Slovincem kot svojim bratom res pravi uspeh. Torej Slovenci zavedajte se tudi vi vaših dolžnosti, ostanite zvesti sebi in svojemu narodu in volite samostojne napredne kandidate.

Velika umetniška slika. Hrvaški slikar Vlaho Bukovac je dovršil krasno veliko sliko, katero je naročila hrvaška vlada za zagrebško univerzitetno knjižnico. Slika je 11 m dolga in 5 m visoka in predstavlja razvoj hrvaške kulture. Na sliki so med drugimi v čeznaravni veličnosti naslikani Gundulić, Marulić, Zrinski, Drašković, Getaldić, Bosković, Gaj, Strossmayer, Mazuranić, Kukuljević, Šenoa, Lisinski, Vraz, Preradović, Rački in drugi. Slika je dovršeno umetniško delo, umetniška dragocnost in se prišteva med največje slike.

Aretacija. V Trzinu so zaprli 17-letnega Štefana Mozaniča iz Koprar, ker je okradel svojega tovariša za okroglo 150 K in je izvršil še več drugih tatvin in goljuživ.

Nesreča v vojaškem kopališču. V vojaškem kopališču v Trstu je utonil 24letni pešec 4. bos.-herc. pešpolka Aleks Kundačina.

Reška kriza. Odpor laške kamore proti vladi je ostal nespremenjen. Pred nekaj dnevi je bil sprejet v avgustini pri ministrskem predsedniku grofu Tiszi poslanec dr. Anton Vio ml. Grof Tisza mu je izjavil, da bi bil pripravljen odrediti občinske volitve, če se Italijani ne upirajo dosedaj izvršenim korakom vlade. Dr. Vio je izjavil ministrskemu predsedniku, da je to nemogoče.

Kongres slov. narodnih strokovnih organizacij.

Oklic, ki se je priobčil v časopisih in ki se je poslal tudi na društva, da se naj skliče kongres slovenskih strokovnih organizacij je našel po vsej slov. domovini obilo odmeva. Povsod čutijo potrebo takega kongresa ter delujejo, da se izvrši čim lepše. Pripravljalni odbor je vzradoščen radi velikega zanimanja, ki je zavladalo za ta kongres ter se je s podvogo močjo resno prijel dela in danes lahko mirno izjavi, priprave za kongres so v toliko uspele, da je zagotovljeno, da se bo vršil kongres.

Prosimo vse rodoljube, ki jim je mar boljša bodočnost naroda, da agitirajo za čim večjo udeležbo na kongresu.

Zlasti pa prosimo vsa slovenska strokovna društva, da razvijejo med svojimi člani živahno agitacijo za čim večjo udeležbo. **Predsedniki društev skličite takoj odbornike k sebi,** na kateri se posvetujte, kako bi se naj vzbudilo med društveniki čim več zanimanja za kongres, ter izvolite zastopnike, ki naj društvo zastopajo na kongresu. Sklicujte društvene sestanke in shode, na katerih se naj razpravlja o kongresu, agitira za čim večjo udeležbo, se pripravljajo event, predlogi itd.

Za udeležnike kongresa se bodo oskrbela po možnosti **brezplačna prenočišča** in prosimo, da se čim prej prijavijo, kdor se hoče udeležiti. Prijavit se je pri »Narodni Socialni Zvezi« v Ljubljani v Narodnem do-

mu ali pa pri predsednikih posameznih društev.

Za udeležnike kongresa se izdajo posebne **izkaznice**, brez katerih vstop ne bo dovoljen. Vsakemu slov. strokovnemu društvu se da brezplačno poljubno število izkaznic na razpolago, da jih razda tistim svojim članom, ki se oglašajo za nje. **Društva zglasite se za izkaznice** in najpozneje do 10. avgusta **predložite seznam** (imenoma) društvenikov, katerim ste jih dali.

Pri prijavah je razločno opominiti, če se dotičnik udeležiti kongresa (15., 16. avgusta) ali le manifestacijskega shoda in veselice 16. avgusta.

Na delo tedaj z izobrazbo za napredek naroda.

Dnevne vesti.

— **Blamiran deželni odbor.** Znano je, da je deželni odbor dr. Pegana odredil, naj se ob priliki katoliškega shoda v Ljubljani razobesijo na deželnem dvorcu tudi zastave nekdanjih kranjskih deželnih stanov — zlato — modro — rdeče, utemeljujoč to svojo odredbo s tem, da je sedanji deželni odbor »naslednik — nekdanjih kranjskih deželnih stanov« in da je kot tak naravnost vezan in dolžan, da razobesi na deželnem dvorcu tudi zlato — modro — rdeče zastavi. Naš list je deželnega odbornika in jurista dr. Pegana poučil, da deželni odbor ni in ne more biti naslednik nekdanjih kranjskih deželnih stanov, — kar bi pač dr. Pegan, ako bi tudi ne bil jurist, moral vedeti, — ter obenem tudi dokazal, da bi bila naravnost **stramota**, ako bi se na deželnem dvorcu razobesila zastava **tistih deželnih stanov, katerim je moralo slovensko ljudstvo stoletja in stoletja robovati in tlačiti.** To naše dokazovanje je deželnemu odborniku dr. Peganu tako zaplo sopo, da si ni upal reagirati niti z besedico. Mož je zlezal, kakor s korobačem nagnan pes pod klop. Da pa bo njegova blamaža še tem večja, je pripravljali odbor katoliškega shoda se je obrnil do deželnega odbora z željo, da bi povodom **katoliškega shoda dal okrasiti deželni dvorec s cesarskimi (črno — žoltimi) in deželnimi (belo — modro — rdečimi) zastavami.** Od poučene strani izvedo, da se bo želji pripravljalnega odbora drage volje ugodilo. Deželni odbor z dr. Peganom vred je torej **blamiran do kosti.** Radovedni smo, kdo bo sedaj plačal tiste ogromne zlato — modro — rdeče zastave, ki jih je dr. Pegan že naročil. Edino pravilno bi bilo, da bi jih plačal dr. Pegan iz svojega lastnega žepa!

— **Klerikalce — mož — beseda.** Že v soboto smo poročali, da so se klerikalni odborniki pritožili proti sklepu občinskega sveta ljubljanskega, s katerim se je dovolilo 6000 K za podporo potrebnim mestnim učiteljem. Obenem se je sklenilo, naj podpre iz te glavne razdeljue magistratni gremij, v katerem so zastopane vse stranke. Ko se je v občinskem svetu o tej stvari razpravljalo, je občinski odbornik R. Pustoslavšek vzkliknil: »Saj se bodo klerikalci tudi proti temu sklepu pritožili.« Na ta vzklika je vodja klerikalne delegacije dr. Zajec reagiral doslovno s temi besedami: »Ne, zdaj pa se ne bomo pritožili, saj se bo o podporah sklepalo v gremiju!« In klerikalci so ostali mož-beseda ter vložili v soboto pritožbo proti onim bornim 6000 kronam! In ta brezvestna banda si je drznila poslati županu dr. Ivan Tavčarju pismo, v katerem pravi dobesedno: »Proti sklepu občinskega sveta glede podpore učiteljstvu (6000 K) smo vložili ugovor na deželni odbor, ker ne vemo, kako se bo denar razdelil. Prosimo vas vljudno, da nam blagovolite pojasniti, kako hočete izpeljati ta sklep...« Če suho konstatiramo, da je občinski svet izrecno izročil razdelitev podpor potrebnim učiteljem magistratnemu gremiju, v katerem so zastopane vse stranke (klerikalci po svojih odbornikih Lillegu, Kregarju in Štefetu), in da župan z ozirom na ta sklep absolutno ne more vedeti, kako bo gremij razdelil denar, potem se pač mora spoznati klerikalna hinavščina, nagajivost in zloba v vsi njeni nagoti! Takšno postopanje klerikalcev mora v vsakem poštenem in dostojnem človeku vzbuditi samo brezmejen stud in gnus.

— **Ožje volitve na Goriškem.** Jutri se vrše v kmečkih občinah v goriškem in tolminjskem okraju na Goriškem ožje volitve med naprednimi neodvisnimi kandidati in klerikalnimi novostrujarji. Kolikor se da sklepati iz pisave starostrujarske »Gorice«, je prišlo med neodvisnimi elementi in starostrujarji do kompromisa. »Gorica« namreč sklepa dva svoja članka s stavki: »Goričani smo

gmotno in duševno dovolj trdni, da si svojo usodo odločujemo sami, za Brecljeve muhe bo pa vedno pripravljena čunja... Da bi kdo sramotil in blatil naše najboljše može, tega pa Goričani absolutno ne pustimo in bomo tem novostrujarskim kokodarkarjem pokazali pot, ki pelje naravnost na Kranjsko.« Na drugem mestu piše »Gorica«, priobčujoč izid volitev v kmetskih občinah: »Volilci, v torek pa govorite vi!« Na prvem mestu med domačimi vestmi pa priobčuje »Gorica« tole notico: »Kandidature v slovenskem veleposestvu. Kakor smo poizvedeli, je bil sestanek veleposestnikov dne 17. t. m. le informativnega značaja, na katerem se je tudi razmotiralo vprašanje kandidaturne; toda candidature, objavljene v nekaterih listih, niso nikakor še definitivne, temveč se bo o tem končno sklepalo še le po volitvah v ostalih volilnih skupinah.« Kdor zna čitati med vrstami, bo vedel, kaj pomenjajo te izjave »Gorice«.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Spodnji Šiški** obhaja v nedeljo, dne 3. avgusta svojo 25letnico. Dolga je ta doba, doba človekoljubnega dela. Ne moremo tu naštetih vseh onih slučajev, ko je to društvo prihitelo na pomoč trpečim sočlovekom ter reševalo njihovo življenje in imetje. Zlasti bi bila knjiga, v katero bi to gasilno društvo lahko zapisalo dokaze svojega požrtvovalnega človekoljubnega dela. Ni človeka, ki nosi še človeško srce v sebi, da bi ne priznava tega delovanja, vendar pa to delo ni našlo milosti pred našimi klerikalci, ki hočejo tudi humanitarno delo politizirati. Imamo v Šiški človeka, ki hoče v tem zmlisu rešiti človekoljubno delovanje **nepolitičnih gasilskih društev.** Ta človek se imenuje Lavtižar in je nadučitelj v Spodnji Šiški. In po naših mislih bi bilo pač konsekvntno, da tak človek **prostovoljno** izstopi iz društva, kateremu ne priznava pravice do eksistence. Če pa tega ne stori, naj društvo dokumentira svoje edino pravo naziranje o nepristranskem človekoljubnem delovanju s tem, da izbacne iz svoje srede človeka, ki hoče celo v strogo človekoljubnem delu ločiti — naprednjaka od klerikalca. Spodnja Šiška je napredna in gasilnemu društvu, ki noče slediti nečlovekoljubnemu stremiljenju kakaga Lavtižarja, ni treba zalovati po podpori, ki je ne dobi vsled strankarstva klerikalne večine v deželnem odboru. Napredni spodnješiški občani znajo ceniti delovanje gasilnega društva in bodo prav gotovo iz lastnih sredstev nadomestili podporo, ki je deželni odbor na nasvet nadučitelja in člana tega gasilnega društva, Lavtižarja, noče dovoliti iz sredstev, ki so deželnemu odboru le zaupana. **Spodnješiški občani — razen štirih ali petih klerikalcev — poznajo svojo dolžnost nam prostovoljnemu društvu in bodo to dokazali s tem, da bodo povodom 25letnice gmotno tako podprli to društvo, da bo prav lahko izhajalo brez klerikalne milosti. Apeliramo vsled tega na vse občane spodnješiške, pa tudi na zavedne ljubljance in okoličane, katerim je to društvo premnogokrat prihitelo na pomoč, naj pokažejo, da znajo boljše ceniti človekoljubno delo nego klerikalci, ki imajo vedno polna usta krščanske ljubezni.** Torej — na pomoč!

— **Nekdaj in sedaj.** Vsakdo se bo še spominjal, kako divjo gonjo so v času aneksijske krize uprizorili nemški listi proti srbskemu kraljeviču Džordžu. Vsa mogoča zlodejstva so mu podtaknili, slikali so ga za krvoločnika ter ga proglašali za blaznega in perversnega. Od tega časa so potekala pičila štiri leta. Sedaj pa piše specialni korespondent dunajske »Die Zeit« o istem princu: »Ranjeni vojniki in častniki, s katerimi sem govoril v bolgarski vojaški bolnišnici, so mi mnogo pripovedovali o junaštvu princa Džordža. S puško v roki se je boril na najbolj izpostavljenih mestih sredi najhujšega ognja. Ob strani polkovnega poveljnika je hladnokrvno vztrajal v najgostejši toči šrapnelov; konj, ki ga je jahal, mu je bil ustreljen pod telesom, ravnodušno je skočil na drugega ter vztrajal v bojni vrsti do zadnjega. Z navdušenjem pripovedujejo vojniki, kako požrtvovalno je princ skrbel za ranjence, katere je reševal in nosil iz bojne vrste, zastavljajoč pri tem svoje lastno življenje. V armadi krožijo najrazličnejše legende o brezprimernih junaštvih kraljeviča Džordža, ki je postal poseben ljubljenec vojakov.« Tako piše sedaj o princu nemški list, ki ga je pred leti še proglašal za krvoločnega, perversnega slabika. Isti princ pa se je sedaj izkazal za takega junaka, da so nemški listi primorani peti mu slavo. Kako se spreminjajo časi in nazori nemških listov ž njimi!

— **Kongres slovenskih časnikarjev**, ki bi se letos imel vršiti v Kraljevem Gradcu, za letos odpade. Kje se bo vršil prihodnje leto, se še ne ve.

— **Ponesrečeni klerikalni shodi.** Poslanec Jarc je imel napovedana dva shoda: v Muhaberju in v Novem mestu. Oba shoda sta se **ponesrečila.** Podrobneje poročamo o tem jutri, ker nam danes nedostaja prostora.

— **Iz finančne službe.** Prestavljeno so: finančne straže nadrespicijent Ivan Lončar iz Novega mesta v Mokronog, nadrespicijent Ant. Tuc iz Krškega v Novo mesto in respicijent Fran Kogej iz Mokronoga v Krško, vsi kot oddelkovodji. Dalje je prestavljen finančne straže paznik Ludovik Osterc iz Zatičine v Mokronog.

— **Imenovanje.** C. kr. ministrstvo za uk in bogočastje je imenovalo našega rojaka gosp. dr. Alfreda Šerka iz Cerknice za asistenta na psihiatrični kliniki dunajske univerze.

— **O nasledniku prof. dr. Štreklja.** Iz Gradca se nam poroča: Filozofska fakulteta graške univerze je poslala že pred dlje časa na učno ministrstvo soglasno sprejet sklep, s katerim predlaga za izrednega profesorja slavistike kot naslednika profesorju Štreklju na prvem mestu dr. Nachtigalla, na drugem mestu pa dr. Kidriča. Predlagana slovenska znanstvenika tiskata ravnokar vsak večje znanstveno delo v novi nemški Murkovi seriji slavističnih monografij.

— **Poziv slovenskim zdravnikom.** Slovenski zdravniki, ki nameravajo udeležiti se mednarodnega medicinskega kongresa v Londonu, so vljudo naprošeni, da se javijo podpisanimu v svrhu morebitne udeležbe na zborovanju slovenske zdravniške zveze. Ta zbor je letos v Londonu dne 6. avgusta. **Dr. E. Dereani, Gorica** (oz. od 3. avgusta nadalje **London, W. C. Arendel-hotel 8, Arendel Street.**

— **Hrvatska gledališka družba** vprižori v soboto, 2. avgusta, in v nedeljo 3. avgusta v hotelu »Tivoli« 2 predstavi. V soboto bodo predstavljali Nušičevo komedijo »Ženožer«, v nedeljo pa »Dr. X., zdravnik za ženske bolezni«, ki jo je spisal isti pisatelj. Upamo, da si občinstvo ogleda ti dve predstavi.

— **Razpisana srednješolska mesta.** Od 18. do 24. julija so bili izdani sledeči razpisi: Moderna filologija: Gmunden (rlg. L. F. d. 1. avgusta), Maribor (r. D. F. 5. avgusta), Dunaj (Nadvojvode Rainer rlg. L. F. 4. avgusta). — Historična skupina: Lito-měřice (r. H. 31. julija), Olomuc (r. H. d. 7. avgusta). — Prirodopisna skupina: Brno (r. Ch. Ng. 4. avgusta), Gmunden (rlg. Ch. m. nl. 1. avgusta). — Matemat. skupina: Dunaj V. (g. M. Nl. 15. avgusta). — Telo-vadba: Novi Jičín (r. T. 4. avgusta). — Risanje: Iglava (r. Z. 4. avgusta). — Suplature: Ustje nad Labo (r. Z) in (r. T) do 10. avgusta, Praga (Ln. B. A. H. d. 15. avgusta). — Kratice in znaki kakor navadno.

— **Naravnost smešno je,** za kakšno slabo blago ljudje včasih izdajajo denar, prav kakor bi se ne dalo kupiti dobro blago, kakor je n. pr. Kolinska kavna primes. Ta kavni prida-tek si je pridobil zaradi svoje izvrstne kakovosti ime najboljšega izdelka te vrste, in zato Kolinsko kavno primes vse naše gospodinjne najraje kupujejo. Priporočamo jo ne le kot izvrstno, temveč tudi kot edino pristno domače blago te vrste. Pazite pri nakupovanju na varstveno znamko Sokol!

— **Iz Škofje Loke.** K dopisu z dne 25. t. m. v »Slov. Narodu« o tamkajšnjem kolodvoru se nam poroča z druge strani sledeče: Potujočemu občinstvu bo znano, da skrbi uprava železnice povsod za to, da je na kolodvorih na razpolago sveža pitna voda, katere se trudnemu človeku posebno v času hude vročine dobro prireže. Izjema mora biti v tem oziru samo naš kolodvor, kajti pri nas ne dobiš vode, ako bi jo rad pil, če bi jo tudi z lučjo iskal. Vodnjak, ki stoji na onem prostoru, kamor se namerava postaviti stranišča, bo že menda celi 2 leti zaklenjen, ne da bi se ga popravilo. Reklo se je, da se nahaja v njem takozvana živa nit. Res smo radovedni zakaj se vodnjaka ne popravi. Seveda g. načelniku mora vododelavec nanositi, potujoče občinstvo pa se naj krepča v bližnji gostilni. Bo menda res bolje, da se postavi na mesto kjer je vodnjak — stranišče in bomo morali biti zadovoljni, ker bo po novem vse bolj »apetitilni«, ko bo prijetno dišalo po bližnji okolici. Merodajnim krogom svetujemo, naj se pobrigajo nekoliko za vodnjak, ker vsakomur pač ni dano, da bi se okrepčal v gostilni. Upamo, da se te vrstice uvažujejo, saj je vendar v interesu žel. uprave, da gre potujočemu občinstvu v vseh ozirih na roke.

— **Radečkega veterana.** V Zalem logu pri Železnikih živi mož Jernej Špik, rojen l. 1832. Bil je vojak in je služil 8 let neprestano kot grenadir in ni bil v celnem službovanju nik-

dar kaznovan. Bojeval se je pod Radeckim 4 leta. Danes se nahaja mož v jako obupnem položaju. Moči so mu popolnoma odpovedale in njegova edina podpora je beraška palica. Podpore ne dobiva od nikoder. Zatorej bi bilo želeli, da bi se ga naša deželna vlada, ali kako veteransko društvo spomnilo in podarilo vrlemu boritelju zoper Italijane in Francoze kako podporo. Starček bo gotovo zelo hvaležen za izkazano mu dobroto.

— **Klerikalci v Ljubnu na Gorenjskem.** V 147. številki »Slovenca« z dne 30. junija t. l. sem bral lažljivo vest, da je bil v nedeljo 22. junija pri županski volitvi za občino Ljubno **enoglasno** izvoljen klerikalce Lojze Cvenkel za župana. To pa ni res, ker je imela naša napredna stranka samo v Ljubnu, v občini, 14 glasov več. S klerikalci pa je glasovalo 30 Brežanov, ki v Ljubnu plačujejo komaj 10 K davka vsi skupaj. Zato so zmagali klerikalci, pri tem je posebno pomagal županov golaš. Da se vidi, kako so nastopali, naj navedem le en primer. Posestnica Marija Šivic je pooblastilo za volitev že oddala svojemu sinu Francetu za napredno stranko. Zadnji dan pa sta prišla predsednik Čukov z Brezja in Tone Frelih. Rekla sta ji, da manjka na pooblastilu datum. Tako sta jo premotila in naredila pooblastilo v prid klerikalcev. Takih primerov je bilo več. Nered delam klerikalnemu županu Cvenklu v vašem cenjenem listu reklamo. Dne 2. julija pa so me v Ljubnu tako počastili, da se jim moram javno zahvaliti. Imel sem tam opravlja in sem bil z dvema tujima gospodoma v gostilni župana Cvenkla. Šli smo pa na vino, ne na golaš. Predstavljati se mi pač ni bilo treba, saj me je županov slavnih brat Tone imenoval že pred več leti za generala liberalcev. Ne rečem, da bi se bil župan proti nam obnašal nedostojno. Toda, ko smo odhajali, nas je počastila višja klerikalna glava, županov brat Tone, z odgovorom in me imenoval penzionista. Ta Anton je čuden patron. Nosil je že štiri sorte uniform in si napolned zaslužil medaljo neuporabnosti. Bivši lajtnant zdaj včasih gnoj »fura« in je že menda čisto pozabil lepih časov, ko se je postavljajl s svetlo sabljico. Vidite, preljudi kristjani, tako je degradiral bivši lajtnant mene od generala v penzionista. Morda je v svoji bistrumosti mislil, da sem prišel k županu po pokojnino? Resnično, resnično vam povem: če bi ne bil že v tolikih političnih bitvah, bi se bil tega neusmiljenega degradiranja tako prestrašil, kakor župan Cvenkel takrat, ko sva bila na lovu in sem ustrelil ubogega zajca, ne morda čuka. Takrat se je hrabremu Lojzu izpremenila barva njegovih hlač, kajpada znotraj. Jaz pa sem hvala Bogu že toliko utrujen, da me Tonetovo penzioniranje ne more spraviti v zadrego in se prav nič ne menim za njegovo nemilostno obsodbo in ostanem tudi še vnaprej — **general liberalcev.**

— **Iz seje občinskega sveta v Novem mestu.** Novomeški občinski svet je imel v soboto zvečer svojo redno sejo, ki je posebno zaradi drznega dopisa »Slov. Straže« in nekega ljubljanskega klerikalnega društva za varstvo vavencev tudi za širšo javnost važna. Iz te seje posnamemo: Ker morajo mestni stražniki opravljati službo tudi na kolodvoru, vsled česar je onemogočena služba nadzorovanja mestnih delavcev, se je najel posebni paznik proti dnevnim plači po 2 K. Ker pa celo nekateri občinski odborniki proti tej odredbi godrnjajo, stavi župan vprašanje, ali naj se paznik odstrani ali se obdrži. Sklenilo se je, da paznik ostane. — Vlada je na podlagi ji predloženih načrtov dovolila zgradbo trotoarja, toda pogojno, da ostane cesta tudi na mestu trotoarja državna last in da se morebitne poškodbe pri zgradbi popravijo od strani mestne občine. Tlak se mora v dobrem stanju vzdrževati, naprava stopi pod nadzorstvo vladnega inženirja. Sprejeto. — Župan poroča, da se je županstvo, oziroma starešinstvo udeležilo sprejema železniškega ministra in konstatira, da ni res, kar se je v nekem listu pisalo, da bi bil župan ob isti priliki železniškega ministra pozdravil v imenu našega »vernega« slovenskega ljudstva, ampak da je le rabil izraz: »cesarju verno in vdano ljudstvo«. — Pritožba Jakoba Pančiča radi plačevanja štantnine od barake za prodajo kruha ob novomeškem predoru se odkloni, ker zakon zahteva, da mora vsak mestni posestnik za štantnino plačati dnevno po 10 v. — Na vabilo društva Novomeški Sokol na udeležbo obč. odbora ob priliki 25letnice in zleta Zveze slovenskih Sokolov dne 10. avgusta se soglasno sklene, da se mestni občinski odbor te slavnosti korporativno udeleži in da prireditve te slavnosti tudi sicer podpira. — **Dopis deželnega odbora s podpisom**

dr. Lampe za prispevek k zidanju »Vajeniškega doma« v Ljubljani, se po kratki debati zavrne, ker občinski svet nima nobenega jamstva, če to društvo ne zasleduje tudi svojega političnega namena. — Vloga mestnih svetovalcev in odbornikov za postavitev še ene svetilke »Heilophor« na križišču cest nasproti hiše Ivan Ferlič se izroči v definitivno rešitev policijskemu in gospodarskemu odseku. Istotako tudi slična prošnja hišnih posestnikov na Florijanskem trgu. Pri tej priliki poda župan na poseben predlog obč. svetnika Brunerja pojasnilo glede finančne strani te nove razsvetljave. — Prošnji Adolfa Eisenbarta in drugih za napravo nove lope za čolne se ugodno. — Glede razširjenja deške ljudske šole iz IV. v V. razrednico se občinski odbor prikloni sklepu krajnega mestnega šolskega sveta v tem smislu, da se ta predlog za sedaj še odkloni. — Glede nakupa poslopja stare gimnazije se po daljši debati sklone, da mestna občina ponovno stavi ponudbo na 10.000 kron. — Povodom premiranja konj v Novem mestu dne 20. avgusta se dovoli nagrada 200 K. — Potem sledi cela vrsta pritožb zadevno vodarine, med katerimi je vzbujala splošno zanimanje pritožba Matko Maloviča. Mož ni hotel vodarine plačati, zato so mu jo zaprli, on pa je vodovod pustil sam odpreti. Za to pot se mu njegovo kaznovanje dejanje milostno odpušči. — Občinski svet sklone pri Vodniku naročiti križ za novo pokopališče. — Župan predlaga, da se kanoniku Povšetju, ki je res duhovnik vsega spoštovanja vreden, od njegove 60letne mašniške službe na strani celega občinskega odbora čestita. Soglasno sprejeto. (Tako tudi napredni občinski zastop spoštuje duhovnike, ki so res duhovniki.) — Ob zaključku javne seje župan povabi ves občinski odbor na Jarčev šod v Rokodelskem domu. Posl. Jarc namreč v listih objavlja, da pada »avtentične podatke« o obrtni šoli ter o dolenski železnici. Ker je občinski odbor v prvi vrsti zainteresiran, župan želi, da se občinski odbor tega shoda korporativno udeleži. Soglasno sprejeto.

Kmetje, le tozarite se, dežela plača stroške! Pišejo nam: Že enkrat smo imeli pri neki kazenski pravdi pred novomeškim sodiščem priliko pokazati, kam so klerikali pripeljali nevedno ljudstvo s svojimi zlatimi obljubami. Zdaj pa imamo zopet iz afere, ki se je doigrala tudi pred novomeškim sodiščem se lepšo priliko javnosti podati vzgled, ki je mogoče le pri nas na Kranjskem. Samo v svrhu boljšega razumevanja naj prav na kratko omenimo predgovodino tega slučaja. Koncem Dol. Siraže je takozvana »Drča«. Svoj čas so po nji spuščali iz gozdnatega straškega vrha drva, od tod je nastalo in tudi ostalo ime, ki pa ima danes že drug pomen. Tam so zdaj vinogradi in skozi enega pelje pot, ki ne pozna geometra in map. Takih potov je na kmetih povsod dovolj. V času, ko se za take stvari niso brigali jo je eden napravil, za njim so se je posluževali drugi, dokler je pot postala javna. Gospodar vinograda, po katerem pelje ta pot, je del te poti odkopal in da mu ne bodo hodili ravno čez sredo vinograda, jo je predstavil bolj h kraju, prejšnji kos poti pa je vporabil za vinograd. Temu pa so se upirali dobri sosede. Ker ni ne ena, ne druga stranka odjenjala, je prišlo kakor že dandanes pri kmetih navada, do tožbe. Skoro 2 leti se je vlekla pravda za pot, ki ni vredna 5 K. Vršili so se na lici mesta ogledi za ogledi, ljudje so prisegali, in pili in kleli zdaj na eno, zdaj na drugo stran. No, to se je vlekle semtertja od sodišča do sodišča. Zdaj pa je pravda dopravana. Kakor se čuje, znašajo stroški le pravde blizu do 5000 K. Trpeti jih morajo tisti, ki so pravdo za niti 5 K vredno ped zemlje, povzročili. Ali dočim je bila preje taka baharija, jih je zdaj začelo skrbeti, kje dobiti denar za take čedne stroške. In kaj so si izmislili? Po dolgih posvetovanjih so prišli do sklepa, da imajo pri deželnem odboru strašno veliko denarja, vsaj se gospodje dan za dnem vozarijo okrog po Dolenjskem in se pri tem povsod prav dobro imajo. Iz zasebnega žepa to gotovo ne gre, torej gre vse iz deželne blagajne. Če pa imajo gospodje za svoje zasebne zabave toliko deželnega denarja na razpolago, zakaj bi ga ne imeli tudi za kmeta. Kaj se bo deželi poznalo 5000 K. Tako so modrovali in imajo deloma prav. Še bolje, kakor da gospodje deželni denar zapravljajo po Črnomlju in po Kandiji in bogve kod še drugod, bi bilo, da ga zavržejo, da se bo kmet za prazne reči tožaril. Kakor izvem, je šla deputacija k g. deželnemu glavarju in deželnemu finančnemu ministru, da ji odštejeta tiste tisočake za pravedne stroške. Zdaj gre glas po prečinski fari:

Kmetje, le pravdajmo se, vsaj bo dežela plačala, če pravdo zgrubimo. — Gospoda klerikalna, tako daleč ste že ubogega kmeta pripravili.

Iz Logatca nam pišejo: »Slov. Narod« se je že večkrat bavil z gostilničarjem Ambrožičem iz Gorenje vasi pri Logatcu. Pisali so že, kako mu je logaško okrajno sodišče izpustilo več nego 42 hektolitrov ponarejenega vina na travnike, ker so bili merodajni krogi v Gradcu mnenja, da se omenjeno vino ne sme izliti v potok, ker je vino tako slabo, da bi poginile ribe v potoku. Poslanec Gostinčar mu je obljubil, da mu bo izposloval gostilniško koncesijo, toda vse prošnje so romale v — koš. Čudno pa je, da mu obrtna oblast oziroma okr. glavarstvo dovodi vinotoč. Ne čudimo se, da se sosedni gostilničarji pritožujejo, da jim dela veliko škodo, vsaj mu ni treba plačevati niti užitnine, niti deželne, niti občinske naklade. Poleg tega pa toči vino, ki se ga mora izliti v potok — travnikih. Sicer mu bo pa že pomagala vsega mogočna moč Gostinčarjeva, ki je tudi bivšemu občinskemu službi doljenjeloškemu pridobil koncesijo za gostilno, kjer imajo zdaj »bogomile« svoj direndaj.

Iz Sturije. Vipavskim vinorejcem naznanjam: Dunajski vinski trgovec g. Boschan, ki je pokupil preteklo leto po Doljem in Zgornjem Vipavskem za preko 800.000 K mošta, mi je podpisano odgovoril, da obišče zadnje dni avgusta t. l. zopet Vipavsko dolino in ako bodo cene nižje kot na Ogrskem, se bo tukaj vstavil in pokupil še večjo množino. Vse drugo, kar se govori, da že nakupujem mošt zanj, resnično.

V St. Petru na Krasi je v soboto umrla občespoštovana gospa Ivana Medica, po kateri žalujejo narodne obitelji Medica, Frole, Perne in Lavenčič. Pogreb je bil danes popoldne ob 5. uri. Pokojnici blag spomin!

V mestni klavnic v Ljubljani so od 13. do 20. t. m. zaklali 54 volov, 6 bikov, 9 krav, 125 prašičev, 159 telet, 51 kostrun, 6 kozličev. Vpeljali so 413 kg mesa, nadalje 1 zaklano goved, 1 prašiča, 1 teleta.

Narodna obramba.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Rado Meršek, učitelj pri Sv. Jakobu v Trstu zbirko štanjola, ki so jo darovali družinski učenci v II. a in II. b razredu, pa 17 K 12 v posebno zbirko II. a razreda. — Gosp. Rud. Šegula, asist. j. ž. v Hrastniku je poslal 10 K 40 v, katere je nabral na gorski veselici celjske podružnice S. P. D. na Mrzlici v nedeljo 20. julija. — Gdč. Vera Mermolaj, blaginjičarka C. M. podružnice v Mirnu je poslala 14 K 80 v, zbirko o ob godu sv. Cirila in Metoda. Abiturijenti idrijske realke so darovali 113 K 29, vsoto je nakazal, g. abiturijent Jaroslav Šotole. Učenci 4. razreda ljudske šole v Dolu pri Hrastniku so nabrali rabljenih šotnih znamk, štanjola in pa 28 K 54 v. — Ptujška ž. C. M. podružnica je poslala glavni družbi 52 K kot zbirko za naš narodni praznik od vseh tistih Slovencev in Slovenk, ki zaradi kresa niso mogli priti v narodno »davlkarijo«.

Iz Cerkve na Dolenjskem. Veselica, ki jo je priredila tukajšnja podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 20. t. m., je uspešna v zlic raznim zaprekam jako zadovoljivo. Dasi je nagajal dež celo popoldne, prihitelo je na slavnost mnogo odličnih gostov iz Zagreba, Krškega, Brežic, Kostanjevice in drugod. Prihiteli pa so v Cerkle tudi vrli Sokoli celega Posavskega okrožja, katerim se je pridružilo nad 50 srbskih Sokolov iz Zagreba in Sokol »Kostanjevica-Sv. Križ«. Velika čast je bil njih pohod v vas in navdušen jih je pozdravljala nebrojna množica domačinov in gostov. V imenu podružnice pozdravil je ljube nam Sokole s prav prisrčnim in vznemirjenim nagovorom nje vrli in zavedni predsednik g. Al. Marinček, kateremu sta odgovarjala starosta Posavskega okrožja in pa starosta srbskih Sokolov. Nepopisen je utis, ki ga je napravil na vso zbrano množico navdušujoči in v srce segajoči govor tega vrliga brata Srba. In po celi vasi zaorili so gromoviti klici »Nazdar!« »Živeli Sokoli!«. Na lično okrašenem veseličnem prostoru so takoj nastopili Sokoli v prostih vajah in na orodju. Posebno so ugajale dovršene vaje s palicami, katere so proizvajali brezhibno in z eleganco srbski Sokoli. Za vsako točko telovadbe je prirejala množica gledalcev, posebno domačini navdušene ovacije vrlim junakom. Po telovadbi se je razvila ob zvokih slavne narodniške godbe iz Trbovelj in pa fanfare srbskih Sokolov neprislusna prosta zabava. Tu so se razlegale vesela pesmi, tam se je zabavalo občinstvo s korandolijem in na telovadišču pa so zarajali Srbi in dr. svoj narodni »kolo« itd. Le prehitro je napočil trenutek, ko smo se morali ločiti od premilih nam gostov, ključ jim naj-

iskrenejšo zahvalo in prisrčne pozdrave. Z veseljem moramo še omeniti, da se je udeležilo veselice skoraj vse tukajšno občinstvo, da celo fantje in dekleta iz nasprotnega tabora, da se je izvršila vsa prireditel v najlepšem redu, dostojno in brez vsake najmanjše neprilike. Lepa slavnost ostane brezdvomno vsem v najlepšem spominu. Na gotovo, ostudno kliko pa se ne bomo ozirali, saj se še njih lastni pristaši obračajo s studom od nje, ki kaže posebno s tem svoj lepi značaj, da mistificira napredne liste, v njih blati sama sebe in svojo lastno stranko.

Društvena naznanila.

Društvo »Pravnik« v Ljubljani sklicuje svojo izredno glavno skupščino na ponedeljek, 11. avgusta ob 8. zvečer v lokalni »Zlatorog« (Gospodarska ulica št. 3) s sporedom: a) nagovor društvenega načelnika; b) prejemba društvenih pravil glede na pravico ustanavljanja podružnic.

Šentjakovski semenj. Včeraj popoldne je priredilo marljivo šentjakobsko napredno politično društvo veliko vrtno veselico na novootvorenem vrtu g. Mohorča na nekdanji Gruberjevi, sedaj Nadvojvode Fridrika cesti št. 3. Veselica je prav dobro uspela. Za zabavo so skrbeli razni paviljoni. Bil je tu srečlov, šotor za cvetlice, šotor za igrače in za suho robo. K plesu ti je igrala godba. Slaščičarna, vinski paviljon in paviljon za cvetlice so skrbeli za telesne potrebe. Zabava je bila zelo živahna in animirana na slavnostno okrašenem vrtu in po rebri za nišo, od koder se odpira zlasti lep razgled proti Fužinam. Društvo se je s hvalevredno marljivostjo trudilo, da nudi obiskovalcem vse, kar morejo pozeleti. Zato pa je občinstvo vztrajalo na prijaznem holmu tudi ko je potegnil veter ter se je zdelo, da napravi deževje konec lepi prireditvi. Pozno na večer so se obiskovalci razšli. Med posetniki veselice so bila zastopana vsa politična društva Ljubljane in bližnje okolice po odličnih svojih članih in odbornikih, napredni občinski svetniki s podžupanom in dež. poslancem dr. Trillerjem na čelu, posejti je veselico tudi dež. odbornik dr. Novak in mnogo, mnogo odličnih ljubljanskih rodbin. Poleg odbora pa gre v prvi vrsti hvala dražestnim šentjakobskim gospem in gospodičnam, da je veselica tako lepo uspela in društvu v njegov koristni namen prinesla brez dvoma prav lepih dohodkov.

Telovadno društvo Sokol v Škofji Loki priredi dne 31. avgusta t. l. svojo običajno letno veselico, združeno z javno telovadbo. Bližnja bratska društva se prosijo, da se na ta dan po možnosti ozirajo.

Književnost.

— »Veda« ne more iziti 1. avgusta, pač pa izide prvega septembra. Najbrže bo to dvojni zvezek. Posebno opozarjamo na jugoslovansko anketo, ki bo prinašala celo vrsto odgovorov najodličnejših slovenskih mož.

— »Napredna Misel«. 1. zvezek II. letnika ima sledečo zanimivo vsebino: A. — Slovenska kriza. — Potreba enotne napredne politične organizacije na Slovenskem. — Deset let v struji. — Narodnost v sociološkem pomenu. — Dijaška avtonomija. — Izbira poklica. — Rusija kot prednja moč Slovanstva pa moderna Italija. — Srbsko - bolgarski spor. — Napreden pozdrav iz »Učiteljske tiskarne«. — Bolgarski akademiki so odgovorili. — Zgled za našo obrambo društva. — Slaba duševna hrana. — Beseda o naprednosti. — Kritična metla. — Iz uredništva. — Tekom prvega leta je »Napredna Misel« po svoji aktualni vsebini vzbudila mnogo zanimanja in zasluži vsekakor pozornost in podporo naprednih krogov. »Napredna Misel« je napredna revija in s svojo nizko ceno dokazuje, da je nesebično podjetje, ki hoče služiti napredni ideji na Slovenskem.

Izpred sodišča.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.

Učen žužemberški »kirurg« obsojen.

Po žužemberškem okraju že več let izvršuje svojo »zdravniško« prakso Franc Zupančič, ki je sicer priprosto kočar v Žužemberku. Ker pa se njegova praksa večkrat ponesreči, je bil zaradi nje že pred leti kaznovan. Pa to ga ni ustrašilo. Neženirano je svojo prakso nadaljeval in čim dalje bolj slovel kot najboljši učeni »padar«. Letos pa ga je vendarle pokoltna zopet smola. V žužemberškem

okraju si je neka ženska zlomila nogo. Poslali so po zdravnika na Toplice, ki je res prišel k ženi ter ji za prvo silo uravnal zlomljeno nogo, obenem pa naročil, naj se žena pusti prepeljati v bolnišnico, ako pa tega noče, naj se čez 6 dni zopet zgleda pri njem, ali sploh pri kakem zdravniku. Ker pa so se bali prevelikih stroškov, je žena poklicala učenega žužemberškega »padarja« k sebi. Ta se je temu vabilu rade volje odzval, prišel na dom bolne žene, odstranil po zdravniku napravljen obvez, pa napravil drugo po svojem receptu. To je potem še večkrat ponavljal, ženo pa tudi zagotavljal, da se on jako razume na tako kirurgijo. To je tudi res, na tako kirurgijo se učeni padar dobro razume. Prevezal je namreč zlomljeno nogo pod prelomom kosti, tako da je kost na tistem kraju, kjer je bila zlomljena in kjer je bila najbolj potrebna večje obveze, bila prosta. Ta novi način Zupančičeve kirurgije je imel za posledico, da se je ženi zlomljena noga skrajšala za nekaj centimetrov in da se bo reva šele zdaj morala podvreči operaciji ne tako »učenega« kirurga, kakor je žužemberški padar. Po mnenju pravih zdravnikov ta operacija ženi ne bo mnogo koristila, noga bo ostala trajno pohabljen in seveda krajša. Za te vrste kirurgije je izvedel državni pravdnik, ki je »učenega kirurga« iz Žužemberka postavil na zatožni klopi, kjer je bil »učeni kirurg« obsojen na 1 mesec zapora in povrnitev stroškov v znesku 500 K. »Učeni kirurg« se je pa proti tej obsodbi pritožil na novomeško okrožno sodišče, kjer mu pa tudi niso mogli drugega pomagati, kakor da so odškodninski zahtevki v znesku 500 K zavrnili na civilno-pravno pot, kazen v enomesečni zapor pa so tudi v drugi instanci potrdili.

Razne stvari.

* Kolera. Uradno se poroča, da je izbruhnila kolera v Solunu. Vse osebe ki pridejo iz Soluna ali iz pristanišč od Bospora do stare grške meje se morajo podvreči v avstrijskih pristaniščih zdravniški preiskavi. Tudi na Ogrskem se kljub vsem dementijem širi. V Temešu je obbolelo zopet več oseb za kolero. Ta bolezen se je pojavila tudi v Komornu. V Zemunu so odredile zdravstvene oblasti najstrožje odredbe glede omejitve kolere. Promet z Belgradom je silno omejen in v Belgrad vozijo samo vozovi iz Budimpešte in še ti s posebnim trenom. V Zemunu ni dosedaj še nobenega slučaja kolere. Bolj nevarno pa je v Belgradu. Tam je obbolelo glasom avstrijskih uradnih poročil za kolero čez 100 oseb. Vsi bolniki so vojaki, ki so prišli z raznih bojišč. Izmed domačinov ni še nihče obolel. Izmed teh bolnikov jih je 41 umrlo, 31 so jih izpustili iz bolnišnice kot zdrave, ostalim pa se stanje vedno boljša. Sicer so pa tudi vesti o strašnem razširjenju v Belgradu in okolici pretirane in ne odgovarjajo resnici. Pripeljali so res nekaj okuženih vojakov, ki so na sumu, da imajo kolero, toda popolnoma natančno bolezen še do sedaj ni dognana, dognano pa je, da ni prava azijska kolera.

* Zrakoplovstvo. Na letalnem polju Johannistal pri Berlinu se je dvignil letalec Hirt z enim gostom in je odplul v smeri proti Mannheimu, kjer se udeleži letalne tekme za darilo 15.000 mark. Hirt je prispel v Mannheim v petih urah. — Pri Frankobrodu je padel v neki gozd zrakoplov konstrukterja letalnih strojev Schafferja. Schaffer je dobil smrtonosne poškodbe, njegov monter aa je obležal na mestu mrtve.

* Usoda usedomskega župana. Usedomski župan Trömel, ki se je vrnil od francoske tujske legije, se nahaja sedaj v garinzi. bolnišnici v Saidi. Pripeljali so ga v bolnišnico, dasi je popolnoma zdrav in ne kaže nobenih znakov bolezni. Govori se, da bodo župana preiskali nemški zdravniki - psihiatri, nakar bodo proglasili župana po kratki formalni preiskavi za nezmožnega za nadaljnjo službo.

* Velike nesreče na Donavi. Iz Kremsa ob Donavi poročajo, da se je potopil tovorni čoln parnika Banhams. Čoln je bil obložen s sodovi, ki so bili napolnjeni z oljem. Dognali so, da je utonilo 7 oseb in sicer krmar, njegova žena, tri hčerke en sin in en mornar. Trupel ponesrečenca še niso dobili, pač pa so ujeli nekaj sodov olja. — Druga velika nesreča se je zgodila pri Sv. Nikolaju. Tam je trčil ob neko skalo velik čoln obložen z lesom. Dobil je veliko luknjo in se je v kratkem potopil. Utonilo je 6 oseb, rešil se je samo krmar z enim otrokom.

* Zalostna smrt zaročenke. Praporščak Karol pl. Billani - Pierron se je zaročil o Božiču s hčerko pokojnega vseučilišnega profesorja Hele-

no pl. Limbekovo. Bilo je pred dnevi, ko je prišla zaročenka obiskat svojega zaročenca, ki stanuje pri svoji materi v Hietzingu 235 v II. nadstropju. Med pogovorom se je pošalila Limbekova, da bo skočila skozi okno. Pri tem je skočila k oknu in se je naslonila čez rob. Pri tem je izgubila ravnotežje in je padla na ulico. Prenesli so jo težko ranjeno nazaj v stanovanje, kjer je v kratkem umrla.

* Slovanski banket v Petrogradu in balkanska vprašanja. Pred par dnevi se je vršil v Petrogradu ob velikanski udeležbi slovanski banket, ki je bil sklican v prvi vrsti zaradi macedonskega vprašanja. Banketu je predsedoval Bašmakov, ki je stavil z odobravanjem sprejeto resolucijo, v kateri se nasvetuje zasedenju Dardanel in Bospora s črnomoškimi brodovjem. Zajezi naj se vsako prodiranje Turkov. Med Bolgarsko, Srbijo in Grško naj se sklene takoj mir in sicer na podlagi zahtev, katere sta stavili Srbija in Grška pred začetkom druge vojne. Romunska naj soomeji na črto Silistria-Balčik. Dalje naj Rusija z vso energijo nastopi proti eventualnemu vpadu Avstrije v Novi Pazar. Na Dunaju ne smejo pozabiti, da leži Rusiji gališka meja bližje, kot Novi Pazar rezidenzi Habsburžanov. To resolucijo je poslal predsednik banketa ruskemu ministrskemu predsedniku in ruskemu vnanjemu ministru Sazanovu.

* Boj z blaznežem. V Rudolfsheimu je obiskal sodni zdravnik 53-letnega sobnega slikarja Ivana Müllerja, da bi ga po naročilu sodišča preiskal glede njegovega duševnega stanja. Ko je Müller zagledal zdravnika, je hotel vrati s silo zapreti, toda zdravnik je postavil nogo pred prag. Ko je Müller to opazil, je segel po sekiri in nameril z njo zdravnika na glavo. Zdravnik je odskočil in Müller je vrata zaklenil. Zdravnik je poklical policijo, toda tudi ta ni mogla udrjeti v stanovanje. Končno so poklicali požarno brambo. Pred vrata se je postavil gasilec z vodno cevjo. Ko je udrila policija vrata, je začela delovati brizgalnica in je delovala toliko časa, da so policaji blazneža razorožili. Kljub hudemu in močnemu curku vode pa je bil boj težaven. Mož je udaril predno je padel, s sekirou enega stražnika in ga težko ranil. Nato so odpeljali blazneža v prisilnem jopiču z rešilnim vozom v blaznico.

* Francoski časopis razpisuje nagrado za najboljšo kuharsko in pisateljsko deio. Znani francoski pisatelj Jean Richepin, Tristan Bernard in Alfred Capus so veliki gourmandi. Stopili so na čelo mednarodnega društva, ki ima lepo nalogo, spopolniti kuharsko umetnost. Vsled vpliva teh treh pesnikov je prišel tudi vestnik francoskih kuharjev »Le Carnet d'Épiceure« na misel, kako bi se s kuharsko umetnostjo podpiralo pesništvo in pisateljstvo. In tako so se razpisale nagrade v dvojni obliki. S prvo nagrado hočejo rešiti kuharsko vprašanje. Razpisala se je nagrada za najboljši recept za gotova jedila iz zajčjega mesa. Drugo nagrado pa so razpisali za najboljšo novelo ali najboljšo pesem, v kateri se opeva kuharska umetnost ali pa gourmandstvo. Zmagovalec v konkurenčnem boju za najboljšo zajčjo jed dobi kot nagrado par tisoč frankov v gotovem denarju; zmagovalni pesnik pa dobi celo vrsto najizbranejših jedil: fino kuretino, italijansko šunko iz Modene, par košev finega starega šampanja in starega renkega vina. Ta literarna nagrada v naturalijah je dostopna pistaljem vseh dežel in narodov.

Telefonska in brzojavna poročila.

Bratomorna vojna na Balkanu.

Dunajski glasovi o situaciji.

Dunaj, 28. julija. Prodiranje Srbov proti Vidinu in Grkov v Dedaagač je situacijo iznova poostriilo. Na Dunaju tedaj pozdravljajo romunsko akcijo za ustavitve sovražnosti, predno se prične preliminarne pogajanja. Bolgarska je poslala h konferenci v Bukarešti generala Toševa. Srbija in pred vsem Grška, sta še vedno nezaupljivi ter se bojita, da bi mogla Bolgarska zlorabiti primirje. Če bi iz tega nezaupanja izviralo zavlačevanje pogajanj, bi morala Romunska poskrbeti, da se končajo sovražnosti. Avstro-Ogrska bo podpirala take romunske korake. Pogodbo, ki se bo sklenila v Bukarešti, bodo velesile ne samo formalno ratificirale, marveč jo bodo tudi stvarno presodile in eventualno popravile. Srbi pač ne bodo zahtevali za sebe Vidina, ker vedo, da bi jim tega Romuni ne pustili. Hlita ustavitve sovražnosti bi imela tudi svoj vpliv na Turčijo. Kar se tiče prodiranja Turčije, ni sklenjenega nič pozitivnega.

Tudi o kolektivni demarši še vedno ni nič znanega. Rusija je obljubila, da za sedaj še ne prične z izolirano akcijo. Vesti o ruskem prodiranju proti Armeniji so še prezgodnje. Res pa je, da ni upati, da bi Rusija sploh ne storila separatnih korakov, če bi se Turčija ne hotela ukloniti. Velešile bodo storile vse, da to doženejo mirnim potom. Če se bo Turčija vdala, se lahko izpolnijo različne njene želje, sicer pa bi imela celo Evropo proti sebi.

Izjava Genadijeva.

Dunaj, 28. julija. »Neue Freie Presse« primaša sledečo izjavo bolgarskega zunanjega ministra Genadijeva: Entento z Rumunsko smatram za končano. Rumunija dela na to, da izsili takojšnjo ustavitev sovražnosti. Koncesije ki smo jih ponudili Rumunski, so končne in brez pridržka. Naše velikanske žrtve za te cilje nas sicer bole, pozabili pa jih bomo, prepričani, da bodo služili v to, da se ustvari podlaga za solidarno, v interesu obeh držav ležečo entento. — Glede vpada Turkov sem trdno prepričan, da Evropa ne bo pristopila, da bi Turčija kršila pogodbo, podpisano od vseh velešil. S pomočjo Evrope in Rumunske bo Bolgarska v kratkem častno izšla iz sedanjega krize.

Vendar premirje v Nišu.

Belgrad, 28. julija. Vsled sporazuma med zavezniki se bodo vršila pogajanja o premirju vendar v Nišu, ter se bodo pričela že v ponedeljek, t. j. danes. Mirovna pogajanja v Bukarešti se prično jutri. Tu pričakujejo da bo premirje sklenjeno takoj, ko bo Bolgarska označila svoje stališče napram zahtevam zaveznikov.

Konferenca v Bukarešti.

Belgrad, 28. julija. (Izvirna brzojavka srbskega tiskovnega urada »Slov. Narodu«.) V soboto zjutraj ob 6. so odpovali s posebno ladjo srbski delegati za konferenco v Bukarešti in sicer ministrski predsednik Pašić, poslanik Spalajković, polkovnik Smiljanec ter tajnika Šajnović in Gavrilović. Z njimi je odpoval tudi črnogorski minister Vukotić. Venizelos dospe v Belgrad danes (v soboto) ob 3. popoldne ter takoj nadaljuje svojo pot v Bukarešto.

Prvi sestanek v Bukarešti se vrši z ozirom na zapoznenje Venizelosa, v torek dopoldne.

Srbski delegati so se izrazili pred svojim odpotovanjem optimistično ter so zagotavljali, da se mir sigurno sklene do konca tedna ali pa najdelj po preteku desetih dni. Eden izmed delegatov je izjavil, da je prepričan, da se bo mir sklenil in da ne bo nadaljnjih komplikacij, ker so v glavnem vse bojujoče se stranke edine tako glede onega, kar hočejo zahtevati, kakor glede onega, kar hočejo koncedirati. Tudi se bo mogoče izogniti vsakemu vmešavanju tujih držav. — Mirovnega dogovora velešile ne bodo revidirale, marveč ga bodo samo potrdile.

Bukarešta, 28. julija. Vse prizadele države so že podale svoje izjave, da soglašajo s pričetkom konference v Bukarešti v sredo. Zastopniki držav so že včeraj dopoldne prispe v Bukarešto.

Bukarešta, 28. julija. Med pogajanja o miru bo vladalo po zahtevu informiranih krogov na bojiščih premirje, če tudi ne bo premirje faktično sklenjeno.

Belgrad, 28. julija. Grški ministrski predsednik Venizelos se je odpeljal preko Smedereva v Bukarešto ter ni mogel priti v Belgrad, ker je bila s potoma pri Lopovu železniška zveza pretrgana.

Bukarešta, 28. julija. Bolgarski delegati so prispe sem ter pravijo: Bolgari bodo storili vse, da se mirovna pogajanja čim prej končajo. Rezultat mirovnih pogajanj bo pravomoden šele, kadar ga bodo odobrile velešile. Politični krogi, ki presojaio položaj optimistično, sodijo, da bodo mirovna pogajanja trajala najmanj dva tedna.

Intervencije velešil.

Belgrad, 28. julija. (Izvirna brzojavka srbskega tiskovnega urada »Slov. Narodu«.) Glasov poročil listov bo zahtevala Srbija na stari meji proti Bolgarski samo one popravke meje, ki so se že preje razpravljali v srbsko-bolgarski komisiji, da se prepreči šest obmejnih spopadi.

Belgrad, 28. julija. »Politika« poroča, da bo stavila Srbija sledeče mirovne pogoje:

1. Srbija dobi vse one pokrajine v Makedoniji, ki jih je srbsko vojaštvo zasedlo;

2. meja med Srbijo in Bolgarsko se regulira tako, da prenehajo obmejni spopadi.

3. Srbija dobi od Bolgarske vojno odškodnino.

Vojaška komisija v Nišu določi demarkacijsko črto med sovražnimi vojskami.

Velešile in porta.

Berolin, 28. julija. V diplomatskih krogih zatrjujejo, da bodo veleposlaniki, ko store te dni kolektivne korake v Carigradu, opozorili porta, da postane obljubljenega garancija evropske posesti Turčije dvomljiva, če se porta ne ukloni željam velešil. Vse velešile v principu soglašajo, da se mora Turčija držati črte Enos-Midia, če bi bilo tudi mogoče, da se prizna Turčiji na tej progi kaka korektura.

Kocke so padle. — Ruska je odločena. — Dardanele.

Petrograd, 28. julija. Diplomatični krogi trde: V avdijenci ministrskega predsednika Kokovceva in zun. ministrskega predsednika Sazonova pričarju je padla definitivna odločitev Rusije glede nadaljnjega postopanja. Rusija je za svoje akcije popolnoma pripravljena. Načrt je izgotovljen. Diplomatični krogi izjavljajo: Kocke so padle. Rusija se bo obrnila do velešil ter decidirano izjavila, da s svojo akcijo noče kršiti evropskega sporazuma. Kot odškodnino za svojo vojaško akcijo hoče Rusija zahtevati definitivno rešitev dardanelskega vprašanja.

Manjši boji se nadaljujejo.

Belgrad, 28. julija. (Izvirna brzojavka srbskega tiskovnega urada »Slov. Narodu«.) Dva do tri dni prihajajo z večjega dela fronte vesti o manjših spopadih. Bolgari hočejo na izrecno povelje Savova doseči kak uspeh predno se končajo pogajanja, toda Srbi so odbili vse te poskuse. Tu se čudijo, za kaj naj služi to zapravljjanje sil in ta bolgarska trmoglavost. Srbske čete vztrajajo v defenzivi ter ne podvzemajo nikakoršnih večjih operacij.

Proti Rumunski.

Belgrad, 28. julija. (Izvirna brzojavka tiskovnega urada »Sloven-skemu Narodu«.) Neki tukajšnji list je dvignil včeraj osamljen glas proti Rumunski, češ, da je neiskrena in da dela dogovorno s sovražniki zaveznikov. Na vodilnih političnih mestih je napravilo to pisanje neugoden vtisk ter izjavljajo, da je to očitanje Rumunski neupravičeno ter da je dala Rumunski dokaze, da se ne da zapeljati k nelojalni politiki. Rumunska je nadalje s svojo odklonitvijo separatnih pogajanj z Bolgarsko, da hoče vzdržati solidariteto z zavezniki do konca. Na vodilnih mestih trde, da imajo dovolj dokazov, da smejo Rumunski zaupati, kar bo dokazala bližnja bodočnost. V tem smislu bo prinesla tudi »Samouprava« srbsko oficijozno izjavo.

Ruske odredbe napram Turčiji.

London, 28. julija. Poroča se, da je več ruskih bataljonov prišlo ob azijsko mejo Turčije. Rusija namerava zasesti bolgarsko pristanišče Burgas, da prepreči, da bi Turki zasedli to mesto. Baie je ruska črnomorska flotila že prispela pred Burgas.

Carigrad, 28. julija. Rusija je iznova opozorila Turčijo, da mora biti meja Enos-Midia.

V pokrajinah okupiranih od Rumun-ske.

Bukarešta, 28. julija. V vseh krajih, ki jih je Rumunska okupirala, so že postavljene rumunske oblasti. V Silistriji deluje že celo rumunski carinski urad. Pošta zveza med Konstanco in Carigradom že sprejema pisma in pakete. Rumunska je na Ogrskem kupila 3000 konj. Bolgarske vojne ujetnike so izpustili proti častni besedi, da se nadaljnjih bojev ne udeležijo.

Enos - Midia.

Carigrad, 28. julija. Včeraj je poročal veliki vezir sultanu o zahtevah evropskih diplomatov glede mejne črte Enos-Midia in o položaju Turčije.

Carigrad, 28. julija. Porta zatrjuje, da turška vojska Marice ne bo prekoračila.

Turki in Grki dolže Bolgare.

Carigrad, 28. julija. Generalistmus turških čet brzojavlja, da so Bolgari na svojem begu pomorili 200 turških ujetnikov.

Atene, 28. julija. Iz Dedeagača poročajo, da so Bolgari, predno so zapustili mesto, razdejali skladišča za municijo in živila ter zažgali filijalko Otomanske banke. Baie so odpeljali s seboj tudi 240 notablov. Admiral Kunduriotis poroča, da vlada sedaj v Dedeagaču mir.

Grške grozovitosti.

Sofija, 28. julija. »Agence tele-graphique bulgare« poroča: V. Ate-

nah razširjene vesti, da so Bolgari zažgali Dobrinište in Bansko, dokazujejo, da hočejo Grki odvaliti svoja lastna grozodejstva na Bolgare, kakor se je to zgodilo tudi v Kukušu, Gevgeliju in Seresu. Dobrinište in Bansko, ki sta popolnoma bolgarska kraja, so Grki zažgali in starce in otroke masakrirali.

Zavrtnjena prošnja za začasno premirje.

Atene, 28. julija. Kralj Konstantin je zavrnil bolgarsko prošnjo, da se ustavi sovražnost za tri dni, češ da za to ni povoda in da je tako premirje iz strateških ozirov nemogoče glede na taktiko Bolgarov.

Rumunska izjava o meji Enos-Midia.

Pariz, 28. julija. Listi poročajo iz Bukarešte, da hoče rumunska vlada zahtevati od velešil garancije za mejo Enos-Midia, sicer je rumunska vlada mnenja, da ni za mirovna pogajanja v Bukarešti nobene podlage.

Rumuni na Bolgarskem.

Pariz, 28. julija. Iz Sofije poročajo: Rumunska konjenica in neki kolesarski oddelek sta prispela do tri kilometre od Sofije. Srbska in rumunske čete, ki so se združile pri Berkovici, nadaljujejo svoj pohod proti Srbiji. Včeraj so videli nad Sofijo neki rumunski aeroplan.

Boji med Srbi in Bolgari.

Belgrad, 28. julija. Bolgari so danes zjutraj napadli Crveni grad. Bili so krvavo zavrtnjeni. Bolgarski napad na Vlasino je ostal brezuspešen.

Turški odgovor Bolgarski.

Carigrad, 28. julija. Turška vlada je odgovorila Bolgarski na zahtevo, da naj se ustavi prodiranje v Trakiji z noto v kateri pravi, da je trdno odločena vzeti mejo Marica. V odgovoru se ime Odrin ne nahaja.

Prodiranje Grkov.

London, 28. julija. Listi poročajo: Osem grških divizij je dospelo tik do bolgarske meje. Pri Džumaji je pričakovati odločilne bitke.

Turški plen.

Carigrad, 28. julija. Turški krogi zatrjujejo, da so zaplenili 150 topov, med njimi 75 topov, ki so bili nekdanj turška last. Poleg tega pravijo, da so zaplenili Turki 50.000 pušk in mnogo municije.

Proti grškemu patriarhatu.

Carigrad, 28. julija. Makedonski Bolgari so storili pri eksarhatu korake zaradi priklopnosti na anglikansko ali katoliško cerkev, kot protest proti postopanju Rusije in grškega patriarhata.

Za bedne ubežnike.

Sofija, 28. julija. Ministrski svet je dovolil kredit četrt milijona frankov za bedno ubežno prebivalstvo.

Rusija se pripravlja.

Petrograd, 28. julija. Ministrski predsednik Kokovcev in zunanji minister Sazonov sta bila sprejeta včeraj od carja v avdijenci.

Plovba po Donavi.

Bukarešta, 28. julija. Plovba po Donavi je zopet dovoljena.

Komisariat na Češkem.

Praga, 28. julija. Včeraj dopoldne so se vršila zaupna zborovanja čeških državnih in deželnih poslancev, na katerih so po raznih referatih storili faktične sklepe, o katerih pa se ne razglasha nič. Češke stranke bodo v vseh vprašanjih, ki se tičejo deželne avtonomije, postopali skupno ter so v ta namen izvolili skupen eksekutiven odbor.

Praga, 28. julija. Predsednik upravne komisije Schönborn je položil včeraj prisego, nakar se je komisija konstituirala.

Praga, 28. julija. Mladočeški poslanci so sklenili, da morajo mladočeški člani deželnega odbora vstrajati pri svojih mandatih in da ne smejo podati demisije.

Dom za tuberkulozne.

Dunaj, 28. julija. »Montagsrevue« poroča, da je notranje ministrstvo dovolilo ustanovitev Kupelwieserjevega doma za tuberkulozne na Semeringu.

Nesreče v gorah.

Curih, 28. julija. Na gori Salieres so se ponesrečili 3 francoski dijakci iz Pariza. Padli so z neke skale. Na Velikem Mytenu se je smrtno ponesrečil neki Oton Egli.

Revolucionarno gibanje na Portugalskem.

Madrid, 28. julija. Iz Lizbone poročajo, da se pripravlja tam revolucija. Vesti še niso potrjene.

Pariz, 28. julija. Portugalski predsednik Costa bi bil skoraj žrtev atentata. Med vožnjo v Oporto se je ustavil vlak na progi. Neki anarhist je hotel porabiti to priliko in vstopiti v vlak. Prijeli so ga in našli pri njem več revolverjev.

Nemiri na Kitajskem.

Petrograd, 28. julija. Iz Sangaja poročajo oficijalno, da se nahaja Hsu-Kov-Fu v rokah severnih čet. Zatrjuje se, da je razpisanih 200.000 taelov za glavo generala Huangsinga. Posadka trdnjav Voosung se je priklopila vstašem.

Hankov, 28. julija. Iz Kinkianga poročajo, da so pričele severne čete v petek s splošnim prodiranjem. Vstaši se umikajo v neredu. Severne čete so prekoračile reko, zasedle otok in streljajo od tam na Pukan. Danes pričakuje v Kulingu nad 1000 inozemcev, ponajveč žena in otrok, ladje v svoje varstvo.

Sangaj, 28. julija. Kljub velikim ojačenjem, se vstašem ni posrečilo vzeti arzenala. Stvar vstašev v Sangaju ne uspeva. Odličnjaki, ki so v zvezi z vstaši, so imeli posvetovanje in so nato poslali Juanšikaju brzopjavko, v kateri mu naznanjajo podlage za mirovna pogajanja.

Vstaši v Mehiki.

Pariz, 28. julija. Že par dni izhaja tu časopis mehiškega revolucionarne vlade predsednika Carance. List vodi vstaški komite ter naznaja, da namerava revolucionarna vlada v interesu domovine imenovati stalne zastopnike v evropskih glavnih mestih, ki bodo imeli za sedaj še privaten značaj, ki pa bodo oskrbovali dela konzulov.

Umrli je v Stari Loki na Gorenjskem v visoki starosti 83 let posestnik g. Ivan Kalan, oče g. c. kr. okrajnega gozdarja Frana Kalana v Ljubljani. P. v m.!

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Lilijskomlečno milo s konjičkom

Bergmanna & Co., Dččin n. L.

ostane prejkoslej nedosežno po svojem učinku proti pegam, dalje neuprljivo za racionalno negovanje kože in lepote, kar potrjujejo vsak dan prihajajoča priznala pisma. Dobiva se po 90 h po lekarnah, drogerijah, parfumerijskih trgovinah itd. Istotako se obnaša Bergmanna lilijna krema »Manera« čudovita za ohranitev nežnih damskih rok; v lončkih po 70 vinarjev povsod.

Meteorološko poročilo.

Visina nad morjem 306,2 Srednji zračni tlak 736 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
26.	2. pop.	735,8	24,9	sl. jz.ah.	del. jasno
„	9. zv.	736,4	17,5	sl. jz.ah.	jasno
27.	7. zj.	738,6	14,1	brezvetr.	pol. oblak.
„	2. pop.	737,6	24,4	sl. jz.ah.	del. oblak.
„	9. zv.	738,9	17,0	sr. zah.	oblačno
28.	7. zj.	738,7	13,1	brezvetr.	megla

Srednja predvčerašna temperatura 18,5°, norm. 19,9° v včerajšnja 18,5°, norm. 19,9°, Padavina v 24 urah 0,0 mm in 0,4 mm

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 28. julija 1913.

Termin.

Pšenica za oktober 1913.	za 50 kg	11,39
Pšenica za april 1914	za 50 kg	11,93
Rž za oktober 1913	za 50 kg	9,01
Oves za oktober 1913	za 50 kg	8,21
Koruzna za avgust 1913	za 50 kg	7,92
Koruzna za maj 1914	za 50 kg	7,29

Pot je strup.

To velja tudi za rast las. — Po sportnih ali poklicnih naporih bi vselej morali glavo vestno masirati z dr. Dralleja brezovo vodo. Posledica in uspeh je prijetno čustvo ter nesluteno osveženje in poživljenje — In najvažnejše: organi lasišča se takorekoč ožive. — Zoprno srbenje izgine takoj, zabrani se izpadanje las in srbenje, rast las se močno pospeši, prezgodnemu osivenju se izognemo. Čudesnega sredstva, ki bi na golo glavo pričaralo lase, nimamo. — Premnogo resnih zdravniških in privatnih izvidov. Dr. Dralleja brezova voda, pristna originalna znanika se dobiva po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah, trgovinah z milom in boljših brivnicah. Cena K 2-50 in 5-.

Juri Dralle, Podmekli n. L.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 28. julija 1913

Matežboni papirji.	Denar	Blagovna
4% majevna renta	81,40	81,60
4,2% srebrna renta	85—	85,20
4% avstr. krona renta	81,70	81,90
4% ogr.	80,90	81,10
4% kranjsko deželno posojilo	—	94,50
4% k. o. češke dež. banke	85,25	86,25

Sražke.

Srečke iz 1. 1860 1/2	442—	454—
„ 1864	640,50	650,50
„ tiske	282—	292—
„ zemeljske f. izdaje	277,50	287,50
„ 11.	247,50	257,50
„ ogrske hipotečne	233,75	243,75
„ dun. komunalne	466—	476—
„ avstr. kreditne	472—	482—
„ ljubljanske	63,25	67,25
„ avstr. rdeč. križn	52,50	56,50
„ ogr.	31,25	35,25
„ banžlika	26,25	30,25
„ turške	227,90	230,90

Delalica.

Ljubljanske kreditne banke	415—	420—
Avstr. kreditnega zavoda	616,75	617,75
Dunajske bančne družbe	507—	508—
Južne železnice	124,10	125,10
Državne železnice	691,10	692,10
Alpine-Montani	915—	916—
Češke sladkorne družbe	333,50	334—
Zivnostenske banke	261,25	262,25

Valute.

Cekini	11,42	11,47
Marki	118—	118,30
Franki	95,75	95,95
Lire	93,20	93,40
Rubli.	253,25	254—

Zahvala.

Za prisrčne dokaze odkritega sočutja, ki so mi došli povodom smrti mojega ljubljene soproga, gospoda

Franca Bidovca

delovodja v Trbovljah

se tem potom v svojem kakor svojih imenu najprisrč. otrok zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancom. Posebno pa izrekam najtoplejšo zahvalo vsem darovalcem krasnih vencev in onim, ki so rajnika spremili k večnemu počitku. Trbovlje, 26. julija 1913.

Ivana Bidovec.

Stanovanje

obstoječe iz 3 (tudi 4 ali 2) sob, s kopalnico in pritliklino je oddati takoj ali pa za novembrom termn. Kje, pove upravništvo »Slov. Naroda«.

2637

Za našo pisarno iščemo

kontoristinjo

ki zna nemško korespondenco, steno-grafijo in strojepisje. — Ponudbe z navedbami o znanju, zahtevi plač itd. na Ajdovsko predilnico v Ajdovščini.

2637

Kavarna vso noč odprta

LEON
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Modna trgovina

v Ljubljani

Stritarjeva ulica št. 7.

Solidno blago. Nizke cene. Vzorci poštnine prosto.

ANTON SCHUSTER**:: Konfekcija ::****za dame in deklice,**

bluze, modno blago, sukno, platno, garniture, preproge, šerpe, rute, pletl.

Lepo poletno stanovanje

v bližini Ljubljane 2664

se takoj cenó odda.

Kje, pove upravništvo »Slov. Naroda«.

„Sokol II“ išče 2602

stanovanje

obstoječe iz ene velike ali dveh manjših sob v šentjakobsko-trnovskem okraju. Ponudbe na dr. O. Fetticha, Gledališka ul. šteč. 10. v Ljubljani.

Sprejme se 2539

trgovski pomočnik

dober železninar, (le taki se naj oglašijo) pri Franu Picck, trgovina s specerijskim, železnim in materialnim blagom v Ribnici, Kranjsko.

Akviziterje

sprejme 2529

pod najugodnejšimi pogoji zavarovalnica.

Ponudbe pod: „Slajna bodočnost 2529“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

Trgovski pomočnik

vešč obeh dež. jezikov, zmožen vseh k trgovini spadaj. čih predmetov zmožen tudi knjigovodstva, star 20 let, želi premeniti službo. Kje, pove upr. »Slovenskega Naroda«. 2609

Posestvo v Ljubljani

Karlovka cesta šteč. 28

obstoječe iz hiše z dobro idočo gostilno, hleva, vrta in travnikov se cenó prodá. Hiša je posebno pripravna za mesarsko obrt, ki nuči vse udobnosti. Več se poizve ravnotam. 1829

Podgrajska restavracija

(Milch-Mariandi) 2638

na nadvojvode Friderika, prej Grubarjevi cesti šteč. 3
se otvori s 1. avgustom 1913.

I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani

naznanja, da se s 1. avgustom t. l.

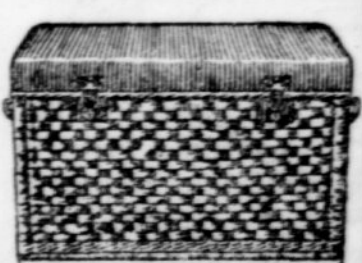
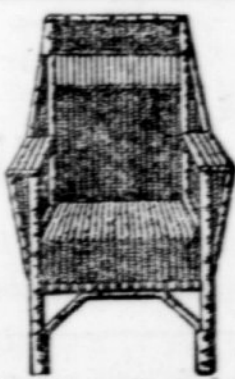
preseli v Šelenburgovo ulico šteč. 4.

v pisarniške prostore spedičjskega podjetja g. Fran Uherja.

Ker bo pisarna v jako prometni ulici se bodo stanovanja in lokali lahko oddajali. Hišne gospodarje opozorimo, da se prazna stanovanja pravočasno naznanijo

Uradne ure so od 8—12 dopoldne in od 3—7 popoldne.

Odbor.

Prva gorenjska 1636

košariška obrt v Radovljici.

(Izdelki državnih učnih delavnic).

Moderno pleteno pohištvo, vrtna zaslonila, popotne in kupejske košare, cvetlična in stojala za dela, obsežni solnčni stoli, zaklopni stoli, vlaknaste preproge, kopalni čevlji.

Vse porabnostno in luksuzno košarištvo.

V lepem kraju na Gorenjskem se odda takoj v našem mnogo let obstoječa 2615

prodajalna.

Na haja se v bližini tovarn, kolodvora in tik dr avne ceste. Več povedo Jarčeti dediči v Medvodah, Gorenjsko.

Sladni čaj znamka „Sladin“.

Kri! 50 % prihranka tudi na mleku in sladkorju in okusen zajtrk, tužno dosežejo oni, ki namesto kave, čaja, kakao, sladne kave, pijejo sladni čaj. Ako se ga uporablja pri dojenčkih namesto mleka za otroke, so otroške bolezni manj nevarne. — Je za polovico cenejši. Dr. pl. Trnkóczyjev sladni čaj ima ime Sladin in je vedno Moč! bolj priljubljen. Povsod 1/4 kg zavoj 60 vin. Tudi pri trgovcih. Po pošti pošlje najmanj 5 zavojev lekarnar Trnkóczy v Ljubljani. Ta lekarnar je svojih 8 otrok zredil s sladnim čajem. Glavne zaloge na Dunaju: lekarnar Trnkóczy; Schönbrunnerstrasse št. 109, Josefstädterstrasse št. 25, Radetzkyplatz št. 4. V Gradcu: Sackstrasse št. 4. Priporočljiv zlasti za one, ki se čutijo bojne in slabe. Za resničnost tega naznanila jamči 5 tukaj navedenih vrčk Trnkóczyjevih, istotako ugodne sodbe zaupanja vrednih oseb.

1 poštni zavitek

(3 kg netto)

:: popolnoma naravnega ::

širupa iz malin

pošlje franko po poštne povzetju za K 5.60 c. kr. dvorni založnik lekarnar G. Piccoli, Ljubljana, Kranjsko. Pošilja se tudi v sodčkih in v steriliziranih steklenicah.

„Zdravnik železa“ je najboljši liker za želodec.

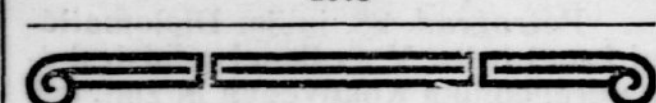

„Zdravnik železa“ je najboljši liker za želodec.

V našem se odda pod ugodnimi pogoji manjša dobro vpeljana

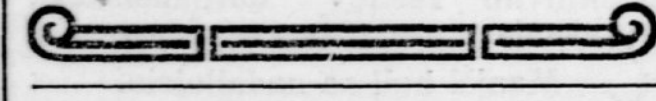
trgovina z meš. blagom

v prometnem kraju na deželi ob Dolenjski železnici, z vsem potrebnim inventarjem, ki jo tudi lahko vodi ženska moč. Pismena vprašanja pod „A. M. 15.“ poštno ležeče Ljubljana. 2608

Dr. Demšar

zopet ordinira.

2310

8 novih lepih stanovanj

oddam za 1. november t. l.

Vsakdo, ki želi bivati v lepem, zdravem kraju, naj si jih ogleda v Sp. Šiški, Kolodvorska cesta št. 181, v bližini državnega kolodvora K vsakemu stanovanju pripada tudi del vrta.

Priporoča se

ANTON ŠARC

trgovina s perilom, pralnica in likalnica

Ljubljana, Šelenburgova ulica 5.

874

Kolesarji, zahtevajte

v lastnem interesu nemudoma brezplačno in poštne prosto prvi slovenski pravkar izšli

bogato ilustrovani cenik 1913 za kolesa in posamezne dele.

Poglejte ga pazljivo ali pa se osebno prepričajte v naših trgovinah in uvideli boste, da vodimo prvovrstno blago po najnižjih, brezkonkurenčnih cenah.

Karel Camernik & Ko., Ljubljana, Dunajska cesta 9-12, specialna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in posameznimi deli, mehanična delavnica in garaža.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Centrala v Trstu. Filijalke v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

:: Živahna zveza z Ameriko. ::

Delniška glavica K 8,000.000.

Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje (rente, zastavna pisma, delnice, srečke itd.) — Valute in devize. — Promese k vsem žrebanjem.

Sprejema vloge na hranilne knjižice ter na žiro in tekoči račun. 373

Obrestovanje od dne vložitve do dne dviga.

Rentni davek plača banka iz svojega.

Eskomptira: menice, devize in fakture. — Zavarovanje vredn. papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk brezplačno. — Rembours-krediti. — Borzna naročila. — Inkaso.